STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
NO. 12110

DER KOMUNISTISHER MANIFEST

Karl Marx

•

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

•

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschhorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

•

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified. If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x153, or by email at digitallibrary@bikher.org

ביבליאָטעק „צוקונפט"

ק. מארקס און פר. ענגעלס.

דער קאָמוניסטישער מאַניפעסט.

איבערזעצט דורך

ד. מ.

פּרייז 6 קאָפּ.

ווילנא.

דרוק פון י. פּיראָזשניקאָוו.

1906.

בורזשוּא און פּראָלעטאַריער[1]

די געשיכֿטע פֿון יעדער געזעלשאַפֿט, וואָס האָט וועז עס איז ביז אַהער עקזיסטירט, איז די געשיכֿטע פֿון קאַמפּף פֿון איהרע קלאַססען.

דער פֿרייער מענש און דער קנעכֿט, די אַמאָליגע רוימישע אַריסטאָקראַטען, די פּאַטריציער און דער רוימישער המון, דער פֿלעבייער, דער באַראָן פֿון מיטעלאַלטער און זיין אונטערטהאָניגער בויער, דער פּאַרובאָק, דער צעכֿאָוער בעל-מלאכה און זיין אַר־בייטער, קורץ געזאָגט, דער הערשער און דער פֿערשקלאַפֿטער, האָבען שטענדיג געפֿירט איין און אויפֿהערליכֿען, דאָ איין פערשטעלטען און דאָ איין אָפֿענעם קאַמפּף, איין קאַמפּף, וועלכֿער פֿלעגט זיך יעדען מאָל ענדיגען אָדער מיט איין גרינדליכֿע רעוואָלוציאָנערע איבערקערענים אין דער גאַנצער געזעלשאַפֿט, אָדער מיט דעם אונטערגיין פֿון אַלע קלאַססען צוזאַמען, וואָס האָבען געקעמפֿפֿט צווישען זיך.

אין אַלע פֿריהערדיגע עפּאָכֿען פֿון דער מענשליכֿער געשיכֿטע געפֿינען מיר כמעט אומעטום איין שאַרפֿע צושפּאַלטונג פֿון דער געזעלשאַפֿט אויף פֿערשיעדענע שטאַנדען, וואָס האָבען פֿערנומען איין פֿערשיעדענע מדרגה אין דעם געזעלשאַפֿטליכֿען לעבען. אין דעם אַלטען רוים בעגעגענען מיר די פּאַטריציער, די רייטער, די פֿלעבייער, די שקלאַפֿען. אין מיטעלאַלטער — די פֿעאָדאַלען, וואַססאַלען[2], צעכֿאָווע בעלי-מלאכות, זייערע אַרבייטער, די האַלבע פֿעדשקלאַפֿטע פּויערים פֿון פּאַנשצינע און אין יעדער פֿון די קלאַססען נאָך זיינע אייגענע בעזונדערע צוטיילונגען און שטופֿען.

די יעצטיגע בורזשואַזנע געזעלשאַפֿט, וואָס האָט זיך געגרינדעט אויף די חורבות פֿון דער פֿעאָדאַלער געזעלשאַפֿט האָט ניט פֿער־ניכֿטעט די קלאַססען היפוכים. אַנשטאָט די אַלטע האָט זי נור אַוועק־געשטעלט נייע קלאַססען, זי האָט בעשאַפֿען נייע מיטלען פֿון קאַמפּף.

[1]) מענשען וואָס האָבען ניט קיין פֿערמעגען.

[2]) מענשען, וואָס זיינען געווען אונטערטהעניג די פעאָדאַלע באַראָנען, פֿלעגען דאַרפֿען צושטעלען אַ געוויסע צאָהל מענטשען און קריגס מאַטעריאַל אין די צייט פֿון קריג און פֿלעגען צאָהלען געוויסע צינזען, די וואַססאַלען אַליין פֿלעגען האָבען אונטער זיך די פּויערים.

אונזער בורזשואַזע עפּאָכע כאַראַקטעריזירט זיך מעהר ניט מיט דעם, וואָס זי האָט געמאַכט איינפאַכער די קלאַססען-געגענזעצען. די גאַנצע געזעלשאַפט צופאַלט זיך, וואָס ווייטער אַלץ מעהר אויף צוויי גרויסע פיינדליכע מחנות, אויף צוויי גרויסע קלאַססען, וואָס שטייען גלייך איינער געגען דעם אַנדערען. די בורזשואַזיע און דער פּראָלעטאַריאַט. פון די קרעפּאָסטנייע פון מיטעלאַלטער זיינען אַרויסגעגאַנגען די איינוואוינער, די בירגער פון די ערשטע שטעדט; פון די שטאָדטישע בירגער האָבען אַרויסגעשפּראָצט די ערשטע בליהונגען פון דער בורזשואַזיע.

די ערעפנונג פון אַמעריקאַ, דער נייער וועג דורכ'ן ים אַרום אַפריקאַ, האָבען אַוועקגעגעבען אין דעם רשות פון דער נויטבע-דערפטיגע בורזשואַזיע נייע לענדער. די מערק פון אָסט-אינדיען און קיטאַי, די בעזעצונג פון אַמעריקאַ, דער פערקעהר מיט די קאָלאָניען, די פערגרעסערונג פון די האַנדלסמיטלען, און פון אַלע סחורות בכלל, האָבען געגעבען דעם האַנדעל, דעם ים-פערקעהר און דער אינדוסטריע, אַזאַ הויב, וואָס ביז דאַן האָט מען נאָך פון דעם ניט געוואוסט. און דאָס אַליין האָט מיט געבראַכט, אַז עס זאָל זיך גיך ענטוויקלען אַליין רעוואָלוציאָנערער עלעמענט אין דער פעאָדאַלער געזעלשאַפט, וואָס האָט געהאַלטען ביים צופאַלען.

דער פעאָדאַלער אָדער דער צעכאָווער אופן פון פּראָדיקציאָן, וואָס האָט עקזיסטירט ביז דאַן, האָט מער ניט גאַראַנטירט מיט די נייע, גרויסע בעדירפניסען אויף סחורות, וואָס איז געוואַקסען צוליעב די נייע מערק. דעם אָרט פון די פריהערדיגע פּראָדוקציאָנס סיסטעם פערנעמט די מאַנופאַקטור[3]), די צעכאָווע בעלי-מלאכות זיינען געוואָרען אַרויסגעשטופּט דורך דעם אינדוסטריעלען מיטעלקלאַסס, די צוטיילונג פון דער אַרבייט צווישען פערשיעדענע צעכאָווע פעראַיינען איז פערשוואונדען, אַנשטאָט דעם איז איינגעפירט געוואָרען די צוטיי-לונג פון דער אַרבייט אין יעדער בעזונדערן ווערשטאַט גופא.

די מערק זיינען אַלץ מעהר געוואַקסען און דער אנשלאַג אויף סחורה איז געוואָרען אַלץ גרעסער. די מאַנופאַקטור האָט שוין אויך מעהר ניט געקענט בעפרידיגען דעם פערלאַנג. אָט דאָ האָבען דער דאַמפּף און די מאַשין רעוואָלוציאָניזירט די פּראָדוקציאָן. אַנשטאָט

3) מאַנופאַקטור אונטער שיידעט זיך פון קליין ווערקשטאַט מיט דעם, וואָס אין איהר עקזיסטירט אַ בעדייטענדער צוטיילונג פון דער אַרבייט, און פון פאַבריק מיט דעם, וואָס אין איהר זיינען נאָך ווייניג איינגעפירט מאַשינען.

די מאַנופאַקטור האָט זיך בעפעסטיגט די גרויס פּראָדוקציאָן, אַנ־שטאָט דעם אינדוסטריעלען מיטעל קלאַסס — מיליאָנערען, הערשער איבער גאַנצע פּראָדוקטיווע אַרמעען, די היינטיגע בורזשואַזיע.

די גרויסע אינדוסטריע האָט געשאַפען דעם וועלט מאַרק, וועלכער איז שוין געווען אַ ביסעל צוגעגרייט דורך די ענטדעקונג פון אַמעריקאַ. דער וועלט מאַרק האָט אַרויס געריפען, אַזאַ שטאַרקע ענטוויקלונג פון האַנדעל, פערקעהרס מיטלען אויף דעם ים, און אויף דער יבשה, וואָס עס איז שווער געווען אויסצורעכענען.

דיעזער ענטוויקלונג האָט ווידער געמאַכט איין ווירקונג אויפ'ן וואוקס פון דער אינדוסטריע, און צוזאַמען מיט דעם וואַקסען פון פּראָדוקציאָן, פון האַנדעל, פון ים־פערקעהר, פון די נעץ פון אייזענ־באַהנען האָט זיך אויך ענטוויקעלט די בורזשואַזיע, פערמעהרענדיג איהרע קאַפּיטאַלען און אָפּשטופּענדיג אויפען הינטערשטען פּלאַן אַלע קלאַססען, וואָס זיינען איבער געגאַנגען פון מיטעלאַלטער.

אָט אַזוי זעהען מיר אַז די בורזשואַזיע אַליין איז אַ פּראָדוקט פון אַ דויערנדען פּראָצעס פון ענטוויקלונג, פון אַ גאַנצע רייהע איבערקערעניסען אין דעם אופן פון פּראָדוקציאָן און פון מענשען־פערקעהר, יעדערע פון די ענטוויקלונגס שטופּען פון דער בורזשו־אַזיע האָט זיך בעגלייט מיט איין פּאַסענדען פּאָליטישען פּראָצעס. דאָ איז די בורזשואַזיע אַ פערשקלאַפּטער שטאַנד אונטער די הערשונג פון פעאָדאַלע הערען, און דאָרטען איין בעוואָפענטע געזעלשאַפט מיט איין איינענע פערוואַלטונג אין דער קאָממונע[1]), דאָ איין אונ־אַבהייניגע שטעדטישע רעפּובליק און דאָרטען איין דריטער שטאַנד אין איין מאָנאַרכישע מלוכה, וואָס האָט געטראָגען אויף זיך בעזונדערע אָבצאָלונגען; נאָכהער אין די צייט פון מאַנופאַקטור איז זי אַרויס געטראָטען נעגען דעם אַדעל אין דער אומבעגרענצטער מאָנאַרכיע, אָדער אפילו אין דער מאָנאַרכיע, וואָס איז געווען בעגרענצט מיט פאָרשטייער פון אַלע שטאַנדען, און איז בכלל געווען דער הויפּט פונדאַמענט פון אַלע גרויסע מאָנאַרכיען. ענדליך פון דער צייט זינט עס איז ענטשטאַנען די גרויספּראָדוקציאָן און דער וועלט מאַרק, האָט זי ערגאָבערט אין דעם היינטיגען פאָרם פון רעגירונג, פון פאָלקס פאָרשטעהער די אויסשליסליכע און מעכטיגע פּאָליטישע הערשאַפט.

די היינטיגע רעגירונגס מאַכט איז נור די פאָרשטייהערין פון דער בורזשואַזיע, וואָס איז זיך מתעסק מיט די געזעלשאַפליכע ענינים פון דעם גאַנצען בורזשואַזען קלאַס.

די בורזשואַזיע האָט געשפּילט אין דער געשיכטע די העכסטע רעוואָלוציאָנערע ראָליע.

די בורזשואַזיע, דאָרט וואו זי פֿלעגט זיך דערשלאָגן איהר הערשאַפֿט, האָט פֿערניכטעט אַלע פֿעאָדאַלע, פּאַטריאַרכאַלע, אידילישע בעציעהונגען. זי האָט אָן רחמנות צוריסען די פֿיל פֿאַרבינגע פֿעאָדאַלע פֿענטעס, וואָס האָבען פֿערבונדען דעם מענשען מיט זיין נאַטירליכען הערשער און האָט ניט געלאָזען בין אָדם לחברו קיין אַנדערע בעציעהונגען, ווי דעם טרוקענעם אינטערעס; דעם געפֿיעל־לאָזען אויס־רעכענונג אויף „באַרע געלד”. זי האָט דערטרונקען אין די אייזקאַלטע וואַסער פֿון דער עגאָאיסטישער אויסרעכענונג, די היילינגע שוידערניש פֿאַר פֿרומע התלהבות, די בעגייסטערונג פֿון די ריטער, די בירגערליכע סאַנטימענטאַליטעט. זי האָט איבער געאַרבייט די זעלבסטעהרע אין איין האַנדלס זאַך, אין אַ סחורה און האָט פֿערביטען די אַלע צאָלרייכע פֿרייהייטען בעשטעטיגטע דורך בריעף פֿון קיסרים און רעגירונגען און ערדייכטע מיט אַנדערע מיטלען, מיט איינעם: מיט די אונפֿערשעמטע פֿרייהייט פֿון האַנדעל. מיט איין וואָרט, זי האָט פֿערביטען די עקספּלואַטאַציאָן וואָס איז געווען פֿערדעקט מיט רעליגיעזע און פּאָליטישע אילוזיען מיט איין עקספּלואַטאַציאָן; איין אָפֿפֿענבאַרע, איין אומפֿערשעמטע, אַיין דירעקטע, איין עקספּלואַטאַציאָן אָן רחמנות.

די בורזשואַזיע האָט אַראָב געריסען די ליכטשטראַלען, מיט וועלכע עס זיינען געווען אַרומגערינגעלט אַיינינע בעשעפֿטיגונגען, וואָס האָבען זיך ביז דאַן גערעכענט פֿיר בעזונדערס געעהרטע, וואָס פֿלעגען אַרויס רופֿען צו זיך אַיין הויכע אַכטונג, אַיין פֿורכטזאַמע פֿערגעטערונג. זי האָט געמאַכט פֿון דעם דאָקטאָר, דעם יוריסט, דעם פּריסטער, דעם פּאָעט, דעם געלעהרנטען איהרען אַ פּשוטען געדונגענעם אַרבייטער.

די בורזשואַזיע האָט אַראָב גענומען פֿון די בעציעהונגען אין דער פֿאַמיליע איהר ריהרענדען, סאַנטימענטאַלען צודעק, און האָט פֿון זיי געמאַכט אַיין געלד־עסק.

די בורזשואַזיע האָט אַרויס געוויזען אַז די גראָבע קראַפֿט אין דעם מיטעל־אַלטער, פֿיר וועלכע די רעאַקציאָן ווערט נאָך יעצט אַזוי נתפּעל, פֿלעגט, אָבער נאַכהער, נאָך אַיין קורצע בעלעבטע טהעטיגקייט אַריינפֿאַלען אין אַ שווערען אונבעוועגליכען שלאָף. נור זי האָט בעוויזען, וואָס די מענשליכע טהעטיגקייט קען אין אמת'ען בעשאַפֿען. זי האָט בעשאַפֿען וואונדערליכע געביידען פֿון אַיין אַנדערען

מאָרט, ווי די גרויסע פּיראַמידען פֿון מצרים, די היגאַנטישע רוימישע געביידען און די גאָטישע קלויסטערס פֿון מיטעל אַלטער; זי האָט דורכגעמאַכט אַנדערע בעוועגונגען, ווי די מסעי הצלב און די גרויסע וואַנדערונג פֿון די פעלקער.

די בורזשואַזיע קען ניט עקזיסטירען אָן דעם, אַז זי זאָל ניט רעוואָלוציאָניזירען די מיטלען פֿון פּראָדוקציאָן, צוזאַמען מיט דעם די בעציעהונגען אין דער פּראָדוקציאָן און דעריבער אויך די געזעלשאַפֿטליכע בעציעהונגען, אַלע צוזאַמען. דאָס, וואָס די אַלטע אופֿנים פֿון אויסאַרבייטונג האָבען געטראָגען אין צייט אין אונ=פֿערביטענעם אויסזעהען איז געווען פֿערקעהרט די וויכטיגסטע סבה, וואָס די אַלע אינדוסטריעלע קלאַססען האָבען נאָך געקענט צייהען. די בורזשואַזיע עפּאָכע אונטערשיידעט זיך בילט פֿון אַלע אַנדערע טאַקע מיט דעם, וואָס אין איהר קומט פֿאָר איין שטענדיגער איבערקערענים אין דער פּראָדוקציאָן, איין אונאויפֿהערליכע ציטערנים פֿון אַלע גרונדען פֿון דער געזעלשאַפֿט, וואָס אין איהר איז ניטאָ קיין גלייכגעוויכט, וואָס אין איהר קומט פֿאָר אַ אייביגע בעוועגונג. אַלע פֿערהאַרטעוועטע, פֿערהאַסטע בעציהונגען מיט די געהערטע, אַלטמאָדישע פֿאָרשטעלונגען און איבער=צייגונגען, וואָס בעגלייטען זיי שטענדיג, ווערען פֿערניכטעט, אַלע נייע ווערען שוין אַלט איידער זיי האָבען געהאַט די מעגליכקייט צו פֿערשטיינערט ווערען. דאָס אַלץ, וואָס האָט בעשאַפֿען די קאַסטע, דער שטאַנד, און וואָס איז געוואָרען איינגע=וואָרצעלט, איז פֿערשוואונדען ווי אַ הויך. אַלע הייליגטומען ווערען מטמא, און אם ענדע מוזען די מענשען אָנהויבען צו קוקען ניכטער אויף זייער לאַגע און אויף זייערע געגענזייטיגע בעציהונגען.

די בעדערפֿנים צו פֿערקויפֿען אַלע איהרע סחורה, וואָס ווערט אַלץ גרעסער ביי די בורזשואַזיע, טרייבט איהר איבער דעם גאַנצען ערד-קוגעל, זי וויל זיך אומעטום איינפֿלאַנצען, אומעטום ווערען אַ בעל-הבית'טע, אומעטום שאַפֿען פֿערבינדונגען.

מיט איהר עקספּלואַטאַציאָן פֿון דעם וועלטמאַרק האָט די בורזשואַזיע צו=געגעבען איין קאָסמאָפּאָליטישען כאַראַקטער דער פּראָדוקציאָן און דער פֿערניצונג פֿון די פּראָדוקטען אויף דער גאַנצער ערד. צו די גרויסע אונצופֿרידענהייט פֿון די רעאַקציאָנערען האָט זי צוגענומען ביי די אינדוסטריע איהר נאַציאָנאַלען באָדען. די אַלטע צווייגען פֿון דער נאַציאָנאַלער אינדוסטריע ווערען מיט יעדען טאָג פֿערניכטעט. זיי ווערען אַרויסגעשטופּט דורך אַזאַ פּראָדוקציאָן, וואָס איז געגרינדעט אויף נייע אופֿנים, וואָס איהר איינפֿיהרען איז אַ פֿראַג-

פֿון לעבען און טויט בײַ אַלע ציוויליזירטע לענדער; זי ווערט אַרויס געשטופּט דורך אַזאַ פּראָדוקציאָן, וואָס באַאַרבייט ניט נור אָרטיגע רויהע פּראָדוקטען, נור אַפילו פֿון די ווייטסטע לענדער, און איהרע סחורות ווערען פֿערנוצט ניט נור אויף איין אָרט, נור אין אַלע וועלט-טיילען, אַנשטאָט די אַלע בעדערפֿניסע, וועלכע פֿלעגען ווערען בעפֿרידיגט מיט די פּראָדוקטען פֿון יעדער לאַנד בעזונדער, ווערען יעצט געבאָרען נייע, פֿיר וועלכע עס איז נויטיג די פּראָדוקטען פֿון די ווייטסטע לענדער און פֿערשיידענסטע קלימאַטען. די אייַנגעשלאָסענהייט פֿון די פֿעלקער, וואָס עס גיבט זיי די מעגליכקייט קריגען בײַ זיך אַלץ, אין וואָס זיי נויטיגען זיך, ווערען פֿערביטען מיט איין בעלעבטען פֿערקעהר און מיט איין צוזאַמענהאַנג צווישען זיי אין אַלע פֿאַכען פֿון לעבען; אויף דעם פֿעלד פֿון גייסטליכע שאַפֿונג בעמערקען מיר די זעלבע זאַך, וואָס בײַ די אויסאַרבייטונג פֿון מאַטעריעלע פּראָדוקטען. די פּרות פֿון גייסטליכע שאַפֿונג פֿון יעדער פֿאָלק ווערט איין אַלגעמיינער פֿערמעגען פֿון אַלע פֿעלקער. נאַציאָנאַלע איינזייטיגקייט און בעגרעניצקייט ווערען אונמעגליך, און פֿון פֿיעלע נאַציאָנאַלע און אָרטיגע ליטעראַטורען ווערט איינע, איין אַלוועלטליכע.

די בורזשואַזיע ציהט אַריין אויף דעם וועג פֿון ציוויליזאַציאָן אַלע פֿעלקער, אַפילו העכסט באַרבאַרישע, דורך דעם, וואָס זי פֿערבעסערט די אויסאַרבייטונגס מיטלען און פֿערגרינגערט אונענדליך דעם מענשליכען פֿערקעהר. די וואָלוועלע פּרייזען פֿון איהרע סחורות, זיינען איהר אַרטילעריע, מיט וועלכע זי גראָבט אַראָפּ אַלע כינעזישע ווענד, וואָס טיילען אָפּ איין פֿאָלק פֿון דער גאַנצער איבעריגער וועלט, און זי נייטיגט זיך אונטערצוגעבען אַלע באַרבאַרען, וואָס טראָגען איין ניט שטילענדען האַס צו אַלעם אויסלענדישעם. זי נויטיגט אַלע פֿעלקער אָננעמען די פּראָדוקציאָנס מיטלען פֿון דער בורזשואַזיע, ווייל ווען ניט מוזען זיי אונטערגיין. זי צווינגט איינצופֿיהרען בײַ זיך דאָס, וואָס מען רופֿט ציוויליזאַציאָן, ד. ה. ווערען בורזשואַ, מיט איין וואָרט, זי בעשאַפֿט די וועלט נאָך איהר געשטאַלט, בצלמו וכדמותו.

די בורזשואַזיע האָט פֿערשפּריים איהר הערשונג אויך אויף דעם דאָרף. זי האָט בעשאַפֿען גרויסע שטעדט, זי האָט אין איין גרויסען גראַד פֿערגרעסערט די צאָהל שטעדטישע איינוואוינער אויף דעם רעכענונג פֿון די דאָרפֿישע בעפֿעלקערונג און האָט דאַדורך אַרויס געריסען פֿיעלע מענשען פֿון די דאָרפֿישע לעבענס בעדינגונגען, וואָס פֿערטעמפּען דעם מענשען. אַזוי ווי זי האָט געמאַכט דעם דאָרף

אָבהענגיגקייט פון די שטאָדט, אַזוי האָט זי אויך פערבונדען די באַרבאַרישע און האַלב באַרבאַרישע לענדער מיט די ציוויליזירטע, די ערדאַרבייטערישע פעלקער מיט די בורזשואַזיע, די מזרח-לענדער מיט דעם מערב.

די בורזשואַזיע פערניכטעט אַלץ מעהר די צוברעקלונג פון דעם אייגענטהום און פון דער בעפעלקערונג. זי האָט צוזאַמענגעליים בעזונדערע טיילען פון דער בעפעלקערונג, האָט צענטראַליזירט די פראָדוקציאָנס מיטלען און האָט צוזאַמענגעקליבען גאָר די אייגענטהום אין איינציגע הענד. דאָס האָט נויטווענדיג געמוזט שאַפען איין פאָליטישע צענטראַליזאַציאָן. אומאָבהענגיגע, קוים צוזאַמענגעבונדענע צווישען זיך פראָווינצען מיט פערשיידענע אינטערעסען, געזעצען, רעגירונגען און אָבצאָלונגס טאַריפען זיינען געוואָרען אַריינגעשטופּט אין די גרענעצען פון איין נאַציאָן מיט איין רעגירונג, איין געזעץ, איין נאַציאָנאַלען קלאַססען-אינטערעס, מיט איין מאַמאָושענע ליניע.

אין דער צייט פון איהר הונדערטיאָהריגע עקזיסטענץ אַלס אַ קלאַס, האָט די בורזשואַזיע בעשאַפען מעהרערע און גרעסערע פראָדוקציאָנס קרעפטען, ווי די פריהערדיגע דורות אַלע צוזאַמען. דער נצחון איבער די נאַטור קרעפטען, די איינפיהרונג פון מאַשינען, די אָנווענדונג פון כעמיע אין די אינדוסטריע און ערדאַרבייט, דער פערקעהר אויף פּאַראָכאָדען און אייזענבאַנען, דער טעלעגראַף, די עקספּלואַטאַציאָן פון די רייכטהימער פון גאַנצע וועלטטיילען, גאַנצע פעלקער, וואָס זיינען אויסגעוואַקסען אַזוי ווי צוליעב איין צויבערשטעקען, אין וועלכען יאָהרהונדערט פריהער האָט מען געקענט רעכענען, אַז אין די געזעלשאַפטליכע אַרבייט שלומערען אַזוי פיל פּראָדוקטיווע קרעפטען? אויף אַזאַ אופן האָבען מיר געזעהען, אַז די פּראָדוקציאָנס-און פערקעהרס מיטלען, וואָס זיינען דער גרונד פון וואוכס פון דער בורזשואַזיע, האָבען זיך נאָך בעשאַפען אין דער פעאָדאַלער געזעלשאַפט. אויף אַ געוויסע שטופע פון ענטוויקלונג פון די פּראָדוקציאָנס קרעפטען, האָבען די פערשטאַרקטע פּראָדוקטיווע קרעפטען שוין מעהר ניט האַרמאָנירט מיט די בעדינגונגען, אין וועלכע עס פלעגט פאָרקומען דער פּראָצעס פון אויסאַרבייטונג, און אויסבייטונג אין דער פעאָדאַלער געזעלשאַפט; זיי האָבען ניט האַרמאָנירט מיט דעם אופן, ווי עס איז געווען איינגעאָרדענט די ערד אַרבייט און די מאַנופאַקטור אין דעם פעאָדאַלען אָרדנונג, קורץ, מיט אַלע פעאָדאַלע בעציהונגען פון אייגענטהום און פערמעגען. זיי האָבע פערהאַלטען די פּראָדוקציאָן. אַנשטאָט איהם צו לאָזען זיך

פֿריי ענטוויקלען זיינען זיי געוואָרען זיינע קייטען, וואָס האָבען איהם געדריקט. מען האָט זיי געמוזט צוברעכֿען, און מען האָט זיי צובראָכֿען.

זייער אָרט האָט פֿערנומען די פֿרייע קאָנקורענץ מיט אַ פּאַסיגען געזעלשאַפֿטליכֿען און פּאָליטישען אָרדענונג, מיט די עקאָנאָמישע און פּאָליטישע הערשונג פֿון דער בורזשואַזיע.

אָט דער פּראָצעס קומט פֿאָר אויף אונזערע אויגען. די היינטיגע בורזשואַזע געזעלשאַפֿט מיט די בורזשואזע פֿאָרמען פֿון הערשאַפֿט, און פֿון צווישענ־פֿעלקערליכֿע בעציהונגען, וואָס עקזיסטירט אין איהר, מיט איהרע בורזשואַזע בעציהונגען פֿון אייגענטהום, די געזעלשאַפֿט, וואָס האָט אַרויסגערופֿען אַזוי ווי מיט כשוף אַזויגע גראַנדיאָזנע מיטלען פֿון פּראָדוקציאָן און פֿערקעהר, זי איז יעצט עהנליך צו אַ בשוף־מאַכער, וואָס קען ניט מעהר אײַנהאַלטען די טייוועלשע כחות, וואָס ער אַליין האָט אַרויסגערופֿען. די געשיכֿטע פֿון אינדוסטריע און האַנדעל די לעצטע צענדליגער יאָהרען איז נאָר אַיין געשיכֿטע פֿון אַיין בונט פֿון היינטיגע תנאים פֿון פּראָדוקציאָן געגען די בעציהונגען פֿון אַייגענטהום, וואָס זיינען נויטיג פֿיר דעם לעבען פֿון דער בורזשואַזיע און פֿאַר איהר עקזיסטענץ. עס איז גענוג אָנצוווייזען אויף די האַנדעלס קריזען, וואָס קומען שוין פֿאָר רעגעלמעסיג פּעריאָדיש, און שטעלען אַרויס אַלץ גרויזאַמער די פֿראַגע וועגען די עקזיסטענץ פֿון דער גאַנצער בורזשואַזער געזעלשאַפֿט. די האַנדעלס קריזען, פֿערניכטען יעדער מאָל ניט נאָר אַיין גרויסע טייל פֿון די פֿאַרטיגע אויסגעאַרבייטע סחורות, נור אויך פֿון די פּראָדוקטיווע קרעפֿטען, וואָס די געזעלשאַפֿט האָט שוין געשאַפֿען. די קריזיסען זיינען אַמין געזעלשאַפֿטליכע עפּידעמיע, וועלכֿע וואָלטען אין די פֿריהערדיגע עפּאָכֿען אויסגעוויזען פֿיר אַ אונגעלומפּערטע זאַך—אַיין עפּידעמיע צוליעב איבער פּראָדוקציאָן, מעהר וויפֿיל מען דאַרף, צוליעב איבעריגע סחורה. די געזעלשאַפֿט קעהרט זיך אום אויף אַיין קורצע צייט צו דעם באַרבאַרישען צושטאַנד; אַזוי ווי איין הונגער אָדער אַיין אַלגעמיינער ביטערער קריעג וואָלטען ביי איהם צוגענומען אַלע מיטלען צום עקזיסטענץ; די אינדוסטריע און דער האַנדעל ווערען פֿערניכטעט. פֿאַר וואָס ושע איז דאָס? דער פֿאַר, ווייל די געזעלשאַפֿטליכע ציוויליזאַציאָן האָט דערגרייכֿט אַיין צו הויכע שטופּע, ווייל אין דער געזעלשאַפֿט האָט זיך צונויפֿגעקליבען צו פֿיעל עקזיסטענץ מיטלען, ווייל די אינדוסטריע און דער האַנדעל האָבען זיך צו שטאַרק ענטוויקעלט. די פּראָדוקציאָנס קרעפֿטען, וואָס געפֿינען זיך אין דעם רשות פֿון דער בורזשואַזיע קענען שוין מעהר ניט העלפֿען

וואַכען די אייגענטומס בעציהונגען; פערקעהרט, דיזע קרעפטען זיינען געוואָרען צו מעכטיג פיר די בעציהונגען, זייערע ענטוויקלונג ווערט געשטעהרט דורך די בורזשואזע בעציהונגען. די פּראָדוקטיווע קרעפטען, וועלענדיג בעזייטיגען די שטערונגען, טראָגען אַריין אַן אונאָרדנונג אין די גאַנצע בורזשואזע געזעלשאַפט, זיי ווערען געפעהרליך פיר די עקזיסטענץ פון בורזשואזע אייגענטהום. די בעציהונגען אין דעם בורזשואזען אָרדנונג זיינען געוואָרען צו איינג און קענען ניט אַריינעמען אין זיך די רייכטהימער, וואָס זיי האָבען בעשאַפען...

אויף וועלכען אופן קומט די בורזשואזיע ביי די קריזען? פון איין זייט דורכדעם, וואָס זי איז גענויטיגט צו פערניכטען איין מאַססע פּראָדוקטיווע קרעפטען, פון אַנדערען זייט דורך די ערָאָבערונג פון נייע מערק און איין האַפּטיגערע עקספּלוּטאַציאָן פון די פריהערדיגע. מיט אַזאַ פיהרונג גרייט זי פיר זיך נייע גרעסערע קריזען און פערקלענערט די מיטלען, וואָס קענען דינען זיך צו פערהיטען פון זיי. דאָס געוועהר, מיט וועלכען די בורזשואזיע האָט געמאַכט צו אַש דעם פעאָדאַליזמוס, ווערט געווענדעט יעצט געגען איהר אַליין. אָבער די בורזשואזיע האָט ניט נור אַליין אויסגעשמידט דאָס געוועהר, וועלכע וועט איהר פערניכטען צום טויט. זי האָט אויך געבאָרען די מענשען, וועלכע וועלען ווענדען געגען איהר דאָס געוועהר — די אַרבייטער פון אונזער צייט, די פּראָלעטאַריער. אין דיזעלבע מאָס, ווי עס ענטוויקעלט זיך די בורזשואזיע, ד. ה. דער קאַפּיטאַל, ענטוויקעלט זיך אויך דער פּראָלעטאַריאַט, דער קלאַס פון היינטיגע אַרבייטער, וועלכע עקזיסטירען נור אַזוי לאַנג, ווי זייער אַרבייט פערגרעסערט דעם קאַפּיטאַל. דיזע אַרבייטער, וואָס זיינען גענויט זיך פערקויפען פון שטיק, זיינען אַ סחורה, אַזוי ווי יעדער אַנדערער האַנדעלסזאַך, און דעריבער הייגען זיי אָפּ אַזוי ווי די לעצטע פון יעדער צופעליגקייט אין דער קאָנקורענץ, פון יעדער טרייסעל, וואָס קומט פאָר אויף דעם מאַרק.

די אַרבייט פון די פּראָלעטאַריער אַראַנק די פערבייטונג פון די מאַשינען און די צוטיילונג פון דער אַרבייט, האָט פערלאָרען יעדען זעלבסטשטענדיגען כאַראַקטער און זי ענטהאַלט אין זיך ניט קיין זאַך, וואָס זאָל צוציהען דעם אַרבייטער. ער איז געוואָרען אַ טייל פון מאַשין, און פון איהם פאָדערט זיך מעהר ניט ווי איינפאַכע פּראָסטע בעוועגונגען, וועלכע מען קען זיך גרינג אויסלערנען. דעריבער דאַרף דער אונטערנעהמער אויסגעבען אויף זיינע אַרבייטער נור דאָס, וואָס עס קאָסטען די לעבענסמיטלען, וואָס ער דאַרף

האָבען אום אויף צו האַלטען זיין לעבען און צו לאָזען נאָך זיך קינדער. נור יעדער סחורה, און דעריבער אויך פֿון דער אַרבייט, קאָסט אַזוי פֿיעל, וויפֿיעל עס קאָסטען די הוצאות, וועלכֿען מען דאַרף האָבען צו שאַפֿען די סחורה. דעריבער הויבט זיך די אַרבייטס לוין אויף אַזוי פֿיעל, אויף וויפֿיעל עס וואַקסען די אונאַנגענעהמקייט פֿון דער אַרבייט. נאָך מעהר, די אַרבייט ביי דעם אַרבייטער פֿערגרעסערט זיך אויף אַזוי פֿיעל, אויף וויפֿיל עס ווערט גרעסער די געברויך פֿון די מאַשינען אין דער פּראָדוקציאָן און די צוטיילונג פֿון דער אַרבייט; דאָס דריקט זיך אויס אָדער אין די פֿערלייננערונג פֿון אַרבייטסטאָג אָדער אין די גרעסערע אָנשטריינגונג ביי דער אַרבייט, אָדער אין די פֿערגיכֿונג פון די בעוועגונגען פֿון די מאַשינען א. ז. וו. די היינטיגע אינדוסטריע האָט געמאַכֿט פֿון די קליינע ווערקשטאַט, פֿון דעם אַמאָליגען בעל-מלאכה אַיין גרויסע פֿאַבריק, פֿון אַיין אונטערנעהמער דעם קאַפּיטאַליסט. די אַרבייטער מאַססען, וואָס ויינען צונויפֿגעקוועטשט צוזאַמען אויף די פֿאַבריקען, ווערען אָרגאַניזירט ווי סאָלדאַטען. ווי פּראָסטע סאָלדאַטען אין דער אינדוסטריעלער אַרמיי, געפֿינען זיי זיך אונטער די קאָמאַנדע פֿון אַיין רעגעלמעסיג אָרגאַניזירטע קייט פֿון אונטעראָפֿיצירען, זיי זיינען קנעכֿט ניט נור ביי דער גאַנצער בורזשואַזיע, ביי דעם גאַנצער בורזשואַזער מלוכה; ניין, זיי געפֿינען זיך אַלע טאָג, אַלע ווײַלע אין די פֿערקנעכֿטונג ביי די מאַשין, ביי דעם אויפֿזעהער און פֿריהער פֿון אַלץ, פֿערשטייט זיך, ביי יעדען בורזשואַ—פֿאַבריקאַנט בעזונדער. וואָס דער דעספּאָטיזמוס ווערט קלײנליכֿער, וואָס אָפֿענער ער ערקלערט דאָס אָנלעבען פֿון געלד, אַלס זיין ענד ציעל, אַלץ מעהר האַס און פֿערעסענקייט רופֿט ער צו זיך אַרויס. וואָס ווייניגער געשיקטקייט און פֿהיזישען כח פֿאָדערט די האַנדאַרבייט ד. ה. וואָס מעהר עס ענטוויקעלט זיך די היינטיגע פּראָדוקציאָן, אַלץ מעהר ווערט די מאַנסבילשע אַרבייט אָרויסגעשטופּט פֿון פֿרויען-אַרבייט. דער אונטערשיעד אין מין און עלטער האָבען יעצט פֿערלאָרען אין דער בעציהונג צום אַרבייטער קלאַס יעדער געזעלשאַפֿטליכֿע בעדייטונג. יעצט עקזיסטירען נור אַרבייטער אַלס געצייג, וועלכֿע נאָך זייער מין און עלטער, פֿאָדערען אַבימעל מעהר אָדער ווייניגער הוצאות.

אַז דער פֿאַבריקאַנט קוועטשט אַרויס פֿון דעם אַרבייטער אַלץ, וואָס עס איז מעגליך, און דער לעצטער בעקומט אַם ענדע זיין אַרבייטס לוין; דאַן ערסט וואַרפֿען זיך אויף איהם אַרויף אַנדערע טיילען פֿון דער בורזשואַזיע: דער בעלה״ב פֿון דירה, דער קרעמער דער מלוה א. ז. וו.

די קליינע אונטערנעהמער, די סוחרים און מלוים, האַנדווערקער אונד פּויערים, די אַלע קלאַסען, וואָס זיינען ביז יעצט געווען די נידעריגע שיכטען פֿון דעם מיטעלקלאַס, ווערען פּראָלעטאַריער, טיילווייס צוליעב דעם, וואָס זייער קליינינקען קאַפּיטאַל איז ניט גענוג אויף צו פֿיהרען די פּראָדוקציאָן אין איין גרויסע פֿאָרם, און ער קען ניט אויס האַלטען די קאָנקורענץ מיט דעם גרויסען קאַפּיטאַל, טיילווייס אויך דער פֿאַר, וואָס צוליב די נייע אופֿנים פֿון אויסאַרבייטונג האָבען זייער אייגענע קענטשאַפֿט און געניטקייט אין גאַנצען פֿערלאָרען זייער ווערטה. אַט אַזוי ווערען פֿערפֿולט די רייהען פֿון דעם פּראָלעטאַריאַט פֿון אַלע קלאַסען פֿון דער בעפֿעלקערונג.

דער פּראָלעטאַריאַט גייט דורך פֿערשיעדענע שטופֿען פֿון ענטוויקלונג. ער הויבט אָן איין קאַמפּף מיט דער בורזשואַזיע שוין פֿון דעם מאָמענט אָן ווי ער הויבט אָן צו עקזיסטירען. צו ערשט קעמפֿען די אַרבייטער איינציגווייס, נאָכהער פֿיהרען דעם קאַמפּף די אַרבייטער פֿון איין גאַנצען פֿאַבריק, און ענדליך פֿעראייניגען זיך די אַרבייטער פֿון דעם גאַנצען פּראָדוקציאָנס צווייג אין יענעם אָרט צום קאַמפּף געגען איינצעלנען בורזשואַ, וואָס עקספּלואַטירט זיי אונמיטעלבאַר. זיי לאָזען אַראָפּ זייערע פֿויסטען ניט אויף די בורזשואַזע בעדינגונגען פֿון דער פּראָדוקציאָן, נור אויך אויף די געצייג פֿון דער פּראָדוקציאָן גופֿא, זיי צובּרעכען די מאַשינען, פֿערניכטען אַלע געבראַכטע סחורות, וואָס קאָנקורירען אויף דעם מאַרק מיט די אָרטיגע סחורה, זיי צינדען אונטער די פֿאַבריקען, זיי סטאַרעווען זיך אומצוקעהרען די פֿריהערדיגע לאַגע, וועלכע זיי האָבען פֿערנומען אין מיטעלאַלטער.

אויף דיזער שטופֿע שטעלען די אַרבייטער מיט זיך פֿאָר איין מאַססע, וואָס איז צושפּרייט איבער דעם גאַנצען לאַנד, און וואָס איז צושיידט צוליב די קאָנקורענץ. די מאַססענווייזע טהאַטען פֿון אַלע אַרבייטער צוזאַמען קומען פֿאָר ניט דערפֿאַר, וואָס זיי האָבען זיך זעלבסטשטענדיג פֿעראייניגט, נור דאָס רופֿט זיך אַרויס דורך די פֿעראייניגטע פּאָליטיק פֿון דער בורזשואַזיע, וועלכע מוז אויפֿהויבען דעם גאַנצען פּראָלעטאַריאַט כדי צו דערגרייכען איהרע אייגענע פּאָליטישע ציעלען.

זי קען דאָס נאָך דערווייל טאָהן. אויף דער שטיפֿע, הייסט דאָס, קעמפֿען די פּראָלעטאַריער ניט מיט זייערע אייגענע שונאים, נור מיט די שונאים פֿון זייערע שונאים; מיט די רעשטעס פֿון דער

אַבסאָלוטער מאָנאַרכיע, מיט די ערדבעזיצער, מיט די ניט אינ-
דוסטריעלע בורזשואַזיע, מיט די בעל הבתים.

אַט אַזוי איז די גאַנצע היסטאָרישע בעוועגונג פֿעראייניגט
דערווייל אין די הענד פֿון דער בורזשואַזיע; יעדער נצחון, וואָס
ווערט ערהאַלטען אויף אַזאַ אופֿן, איז אַ נצחון פֿון דער בורזשואַזיע.
נור מיט דער ענטוויקלונג פֿון דער אינדוסטריע פֿערגרעסערט זיך
דער פּראָלעטאַריאַט ניט נור אין צאָהל; עס פֿערגרעסערט זיך אויך
די קראַפֿט פֿון דעם פּראָלעטאַריאַט, וואָס איז פֿעראייניגט שטייף אין
גרויסע מאַססען, און ער הויבט אָן צו פֿערשטיין זיין קראַפֿט.

די מאַשינען-פּראָדוקציאָן מאַכט אַלץ קלענער דעם חילוק
צווישען פֿערשיידענע פֿאָרמען פֿון פֿאַבריק-אַרבייט און בריינגט כמעט
אומעטום די אַרבייטס-לוין צו איין גלייכען נידעריגען צושטאַנד; דאָס
בריינגט פֿון איהר זייט צו אַ גרעסערע אויסגלייכונג פֿון די אינטע-
רעסען און די תנאים פֿון עקזיסטענץ ביי דעם אַרבייטער. די וואַק-
סענדע קאָנקורענץ ביי די מיטגלידער פֿון די בורזשואַזיע גופא און
די האַנדעלס קריזען, וואָס קומען אַרויס דערפֿון, פֿערגרעסערען די
אונזיכערהייט פֿון דעם אַרבייטערס געהאַלט, די אונאויפֿהערליכע
פֿערבעסערונג פֿון די מאַשינען, וואָס גייט וואָס ווייטער אַלץ גיכער,
מאַכט די לאַגע פֿון דעם אַרבייטער אַלץ ווייניגער גאַראַנטירט; די
צוזאַמענשטויסונגען פֿון דעם איינצעלנעם אַרבייטער מיט דעם איינ-
צעלנעם בורזשואַ נעמט אָן איין כאַראַקטער פֿון איין צוזאַמענשטויסונג
צווישען צוויי געזעלשאַפֿטליכע קלאַססען, די אַרבייטער הויבען אָן צו
בילדען פֿעראיינען געגען די בורזשואַזיע; זיי פֿעראייניגען זיך כדי
צו בעשיצען זייער אַרבייטס-לוין, זיי ריכטען איין אַפילו שטענדיגע
אַססאָציאַציאָנען, כדי צו בילדען איין פֿאָנד אין דעם פֿאַל, ווען זיי
וועט אויסקומען צו שטעלען זיך געגען זייערע עקספּלואַטאַטאָרען.
ערטערווייז גייט איבער דער קאַמפּף אין איין אָפֿענעם ווידער-
שטאַנד זאָגאַר.

פֿון צייט צו צייט ערהאַלטען די אַרבייטער איין נצחון, נור
ניט אויף לאַנג. די רעזולטאַטען פֿון דעם קאַמפּף בעשטייען איינענ-
טליך ניט אין די אונמיטעלבאַרע נוצען, נור איבערהויפּט אין די
פֿעראייניגונג פֿון די אַרבייטער, וואָס פֿערכאַפּט אַלץ גרעסערע
קרייזען. דאָס ווערט פֿערגרינגערט אפילו דורך די מיטלען פֿון פֿער-
קעהר, וואָס די גרויסע אינדוסטריע האָט בעשאַפֿען, און וואָס גיבען
די מעגליכקייט די אַרבייטער פֿון אַלע ערטער אַריינגיין אין בעריה-
רונג איינע מיט די אַנדערע. און מעהר ווי דאָס דאַרף מען ניט, אַז דער

אַרטיגער קאַמפּף, וואָס טראָגט אומעטום דעם זעלבען כאַראַקטער זאָל ווערען איין נאַציאָנאַלער קלאַססען-קאַמפּף. אָבער יעדער קלאַססען קאַמפּף איז איין פּאָליטישער קאַמפּף. און די פעראייניגונג, וואָס האָט געדאַרפט ביי די מיטעלאַלטערישע בירגער מיט זייערע שמאָלינקע קרומע וועגעלעך דויערען הונדערטער יאָהרען, ווערט ביי די היינטיגע פּראָלעטאַריער מיט דעם הילף פון די אייזענבאַהנען אין עטליכע יאָהר.

דיזע אָרגאַניזירונג פון די פּראָלעטאַריער אין איין קלאַס, און צוזאַמען מיט דעם אין איין פּאָליטישע פּאַרטיי, ווערט אָפט ווייטער צופאַלען אונטער די ווירקונג פון דער קאָנקורענץ צווישען די אַרבייטער גופא. נור זי לעבט ווייטער אויף נאָך שטאַרקער, נאָך מעכטיגער, ווי פריהער. אויסנוצענדיג די ספּאַרקעס פון די בורזשואַ צווישען זיך, דערשלאָגען זי זיך, אַז איינציגע אינטערעסען פון דעם אַרבייטער ווערען אָנגענומען דורך דעם געזעץ, ווי צום ביישפּ. דער ניינשעה'דיגער געזעץ אין ענגלאַנד. אין אַלגעמיין זיינען די צוזאַמענשטויסונגען צווישען בעזונדערע טיילען פון דער אַלטער געזעלשאַפט זייער ניצטיג פיר דעם ענטוויקלונגס-פּראָצעס פון דעם פּראָלעטאַריאַט.

די בורזשואַזיע געפינט זיך די גאַנצע צייט אין איין קריעגס-צושטאַנד: צום אָנפאַנג פיהרט זי איין קאַמפּף מיט דער אַריסטאָקראַטיע, נאָכהער מיט דער טייל פון דער בורזשואַזיע גופא, פיר וועלכע עס לויענט ניט די ענטוויקלונג פון גרויס-פּראָדוקציאָן; חוץ דעם, פיהרט זי נאָך איין אונאויפהערליכען קאַמפּף מיט די בורזשואַזע קלאַססען פון אַלע אויסלענדישע פעלקער. יעדען מאָל איז זי געצוואונגען זיך ווענדען צו דעם פּראָלעטאַריאַט, בעטען ביי איהם הילף, און דורך דעם אַריינציהען איהם אין דעם שטראָם פון דער פּאָליטישער בעוועגונג. זי פלאַנצט אַליין איין אויף אַזאַ אופן ביי דעם פּראָלעטאַריאַט די גרינדע פון איהר אייגענער פּאָליטישער ענטוויקלונג, ד. ה. זי גיט איהם אין האַנד איין געוועהר געגען זיך אַליין.

חוץ דעם, ווי מיר האָבען געזעהן, צוזאַמען מיט די ענטוויקלונג פון דער אינדוסטריע ווערען פּראָלעטאַריזירט, אָדער אַמווייניגסטענס שטעהען אין געפאַהר צו פערלירען די קוואַלען פון זייערע הכנסות גאַנצע גרופּען פון דעם הערשענדען קלאַס. זיי האָבען אויך פיר דעם פּראָלעטאַריאַט איין גרויסע ערציהענדע ווירקונג. אַם ענדע, צו יענער צייט, ווען דער קלאַססענקאַמפּף איז שוין נאָהענט צו זיין סוף, ווערט דער פּראָצעס פון צופוילונג פון דעם הערשענדען קלאַס

אַזוי שטרענג, ער וואַרפֿט זיך אַזוי שטאַרק אין די אויגען, אַז אַיין געוויסע טייל פֿון דעם רעגירענדען קלאַס ענטזאַגט זיך פֿון איהם, און שטייט צו צו דעם רעוואָלוציאָנערען קלאַס, וועלכֿען עס געהערט דער צוקונפֿט. אַזוי ווי פֿריהער איז אַ טייל פֿון דער פֿאַמיליענאַרים-טאָקראַטיע, צוליעב די זעלבע סבה, אַריבערגעגאַנגען צו דער בורזשואַזיע, אַזוי גייט יעצט איבער צו דעם פראָלעטאַריאַט אַיין טייל בורזשואַזיע און נעמליך די טייל בורזשואַ-דיינקער, וועלכֿע האָט זיך דערהויבען ביז דעם טעאָרעטישען פֿערשטאַנד פֿון דעם גאַנצען גאַנג פֿון דער היסטאָרישער בעוועגונג.

פֿון אַלע קלאַסען, וואָס שטעהען יעצט געגען דער בורזשואַזיע איז נור דער פראָלעטאַריאַט דער אמת-רעוואָלוציאָנערער קלאַס. די אַלע איבעריגע קלאַסען ווערען אויסגעדאַרט און גייהען אונטער מיט די ענטוויקלונג פֿון גרויס פראָדוקציאָן, דעם פראָלעטאַריאַט אָבער האָט זי געבאָרען און אויסגעהאָדעוועט.

די גרופּפּען בעפֿעלקערונג, וואָס געהערען צום מיטעל קלאַס, די קליינע אונטערנעהמער, קליינע סוחרים, האַנדווערקער, פּויערים, אַלע פֿיהרען זיי אַיין קאַמפּף מיט דער בורזשואַזיע, וועלענדיג אײַנהאַלטען זייער עקזיסטענץ אַלס אַמיטעל קלאַס. דעריבער זיינען זיי נים רעוואָלוציאָנער, נור קאָנסערוואַטיוו. נאָך מעהר, זיי זיינען רעאַקציאָנער, ווייל זיי שטרעבען צו דרייען אויף צוריק די ראָד פֿון דער געשיכֿטע. פֿון זיי זיינען נור רעוואָלוציאָנער יענע, וועלכֿע זיינען דורכֿגעדרונגען מיט דעם געדאַנק, אַז זיי קומט אויס אַריבער צוגיין אין די רייהען פֿון דעם פראָלעטאַריאַט, און דאַן פֿערטהיידיגען זיי נים די אינטערעסען פֿון זייער געגענוואַרט, נור פֿון זייער עתיד, זיי פֿערלאָזען זייער אייגענעם שטאַנדפּונקט, זיי שטעלען זיך אויף דעם שטאַנדפּונקט פֿון דעם פּראָלעטאַריאַט.

דער לומפּענפּראָלעטאַריאַט, דיזער פראָלעטאַריאַט, וואָס בעקומט זיך פֿון די צופֿאַלונג פֿון די פסולת פֿון דער אַלטער געזעלשאַפֿט, ווערט ערטערווייס אַריינגעצויגען אין די פּראָלעטאַרישע רעוואָלוציאָנערע בעוועגונג; אָבער די גאַנצע אַטמאָספֿערע, אין וועלכֿע זיי לעבען, איז פֿיעל גינסטיגער אויף צו פֿערקויפֿען זיך אויף פֿערשיידענע רעאַקציאָנערע אינטריגעס.

די לעבענסבעדינגונגען פֿון דעם פּראָלעטאַריאַט האָבען פֿערניכֿטעט די לעבענס בעדינגונגען פֿון דער אַלטער געזעלשאַפֿט. דער פּראָלעטאַריאַט האָט קיין אייגענטהום, זיינע בעציהונגען צו זיין פֿאַמיליע און צו זיינע קינדער איז אַיין אַנדער ווי דער בורזשואַזער

פֿאַמיליען לעבען. די יעצטיגע אינדוסטריעלע אַרבייט, דער יאָך פֿון היינטיגען קאַפּיטאַליזמוס, וואָס איז גלייך אומעטום ווי אין ענגלאַנד, אַזוי אין פֿראַנקרייך, אַזוי אין אַמעריקאַ, האָט אַראָפּגעריסען פֿון איהם יעדען נאַציאָנאַלען כאַראַקטער. געזעצען, זיטליכקייט, רעליגיאָן, זיינען פֿיר איהם מעהר ניט אין רייהע בורזשואַזע אַלטע בעגריפֿען, הינטער וועלכע עס בעהאַלט זיך אַ אין רייהע בורזשואַזע אינטערעסען.

אַלע קלאַסען, וואָס האָבען ביז יעצט דערגרייכט די הערשונג פּלעגען זעהן פֿערזיכערען פֿיר זיך די געזעלשאַפֿטליכע לאַגע, וועלכע זיי האָבען פֿערנומען. זיי האָבען געצוואונגען די גאַנצע געזעלשאַפֿט אָנצונעהמען די תנאים, וועלכע זיינען געוועזען גינסטיג דערויף, אַז זיי אַליין זאָלען קענען וואָס מעהר אָנלעבען. די פּראָלעטאַריער אָבער וועלען בעקומען די מעגליכקייט אַריינצונעהמען די געזעלשאַפֿטליכע פּראָדוקציאָנס קרעפֿטען נור דאַן, ווען זיי וועלען בעזייטיגען זייערע אייגענע אופנים, ווי אָנצולעבען פֿערמעגען, ווי בכלל די אַלע מיטלען צו דערצו וואָס האָבען עקזיסטירט ביז יעצט.

די פּראָלעטאַריער האָבען ניט וואָס צו פֿערשטאַרקען, פֿער-קעהרט זיי דאַרפֿען צושטערען אַלע פֿאָרמען, אין וועלכע עס ווערט אָנגעקליבען פּריוואַט-אייגענטהום, און אַלע בעדינגונגען, וואָס פֿער-זיכערען, אַז די אייגענטהום זאָל קענען איינגעהאַלטען ווערען.

אַלע געזעלשאַפֿטליכע בעוועגונגען זיינען ביז יעצט געוועזען בעוועגונגען אין די אינטערעסען פֿון דעם מיעוט, אָדער זיינען ענט-שטאַנען אין די אינטערעסען פֿון דער מינדערהייט. נור די פּראָלעטאַרישע בעוועגונג איז אַיין זעלבסטשטענדיגע בעוועגונג פֿון אַיין דרינגענדע מעהרהייט, און איז אין די אינטערעסען פֿון דעם גרעסטען טייל פֿון דער מענשהייט.

ווען ניט נאָך דעם אינהאַלט, איז אָבער נאָך זיינע פֿאָרמען טראָגט צום אָנפֿאַנג דער קאַמפּף פֿון דעם פּראָלעטאַריאַט נעגען דער בורזשואַזיע אַיין נאַציאָנאַלען כאַראַקטער. דער פּראָלעטאַריאַט פֿון יעדער לאַנד דאַרף, פֿערשטייט זיך פֿריהער פֿון אַלץ צורעכט ווערען מיט זיין אייגענע בורזשואַזיע.

אָנווייזענדיג די וויכטיגסטע ענטוויקלונגס שטופֿען פֿון דעם פּראָלעטאַריאַט האָבען מיר נאָכגעזעהען אַיין מעהר אָדער ווייניגער בעהאַלטענע בירגערקריעג אין דער יעצטיגער געזעלשאַפֿט. מיר האָבען דאָס נאָכגעקוקט ביז דעם פּונקט, ווען דער קריעג פֿלאַקערט זיך פֿאַנאַנדער אין אַיין אָפֿענע רעוואָלוציאָן, און דער פּראָלעטאַריאַט

ליגט די גרונדשטיינער פון זיין הערשונג, אראפּווארפענדיג מיט געוואלט די בורזשואזיע.

ווי מיר האבען געזעהן איז יעדער געזעלשאפט, וואס האט עקזיסטירט ביז יעצט, געווען געגרינדעט אויף די ווידערשפּרוכען צווישען די אונטערדריקטע און דריקענדע קלאסען. נור כדי צו האבען די מעגליכקייט צו דריקען אן וועלכען עס איז קלאס, דארפען די דריקער פערזארגען אזוינע בעדינגונגען, ביי וועלכע דער אונטערדריקטער קלאס זאל קענען דערהאלטען האץ זיין קיום, אלס איין שקלאף. דער האלבפערקנעכטעטער פויער אין פאנשציזנע האט זיך דערשלאגען צו ווערען איין מיטגליעד פון איין דארפס-קהלה, די זעלבע זאך איז פון דעם בירגער אונטער דעם דרוק פון דער פעאדאלער זעלבסטהערשונג אויסגעוואקסען א בורזשוא. פערקעהרט, דער היינטיגער פראלעטאריער אנשטאט צו פערבעסערען זיין לאגע צוזאמען מיט דעם פראגרעס פון דער אינדוסטריע, לאזט זיך אראפּ אלץ נידעריגער אונטער דעם סכום לעבענסמיטלען, וועלכע גאראנטירען די עקזיסטענץ פון זיין קלאס. דער ארבייטער ווערט איין שלעפער; די שלעפעריי ענטוויקעלט זיך שנעלער, ווי די בעפעלקערונג און די רייכטהום. דאס וויזט קלאר ארויס, אז די בורזשואזיע איז מעהר ניט פיהיג צו בלייבען דער הערשענדער קלאס און צו נוצען די גאנצע געזעלשאפט צו ערקענען אלס א איבערגעזעץ די בעדינגונגען, וועלכע זי דארף האבען פיר איהר קיום. זי איז ניט פיהיג צו רעגירען דערפאר, ווייל זי קען ניט פערזיכערען איהרע קנעכט די מעגליכקייט צו עקזיסטירען אין איין קנעכטישע לאגע, ווייל זי מוז זיי ברייגען צו אזוינע לעבענסבעדינגונגען, ביי וועלכע זי מוז זיי ערנעהרען, אנשטאט דעם, זיי זאלען איהר ערנעהרען. אויב די בורזשואזיע וועט בלייבען הערשען, קען די געזעלשאפט מעהר ניט עקזיסטירען, און דאס הייסט אז די געזעלשאפט קען ניט עקזיסטירען צוזאמען מיט די עקזיסטענץ פון דער בורזשואזיע.

די הויפט בעדינגונג פיר די עקזיסטענץ און הערשונג פון די בורזשואזיע איז דאס צוזאמענקלייבען פון פיעלע רייכטהימער אין פריוואטע הענד, די אויסבילדונג און די פערמעהרונג פון קאפיטאלען; דער קאפּיטאל קען עקזיסטירען נור מיט דעם תנאי, אז עס וועלען עקזיסטירען געדונגענע ארבייטער.

לוין-ארבייט גרינדעט זיך דורכאויס אויף די קאנקורענץ פון די ארבייטער צווישען זיך. דער פראגרעס פון דער אינדוסטריע, וואס די בורזשואזיע איז זיין ניטווילענדיגער און געהארכזאמער

טרעגער, רוקט אַרויס אָנשטאַט די בעזונדערטקייט פֿון די אַרבייטער, וואָס קומט אַריס צוליב די קאָנקורענץ, זייער רעוואָלוציאָנערע פֿער־איינינגונג דורך פֿעראיינען און פֿערבאַנדען. דאָס ווייזט אַז מיט די ענטוויקלונג פֿון גרויסע אינדוסטריע גייט אונטער אונטער די פֿים פֿון די בורזשואַזיע דער באָדען, אויף וועלכען עס איז געבויט איהר פּראָדוקציאָן און די מעגליכקייט צו צונעמען פֿיר זיך די פּראָדוקטען. זי שאַפֿט פֿיר זיך פֿריהער פֿון אַלץ איהרע אייגענע קבֿרנים. איהר אונטערגאַנג און דער נצחון פֿון דעם פּראָלעטאַריאַט זיינען ביידע אויף איין גלייכען אופֿן אונפֿערמיידליך.

II.

די פּראָלעטאַריער און די קאָממוניסטען.

אין וועלכע בעציהונגען שטייען די קאָממוניסטען צו די פּראָלעטאַריער אין אַלגעמיין?

די קאָממוניסטען זיינען ניט קיין בעזונדערע פּאַרטיי אַנטקעגען אַנדערע אַרבייטער־פּאַרטייען.

זיי האָבען ניט קיינע אַנדערע אינטערעסען, ווי די אינטערעסען פֿון דעם גאַנצען פּראָלעטאַריאַט.

זיי שטעלען ניט אַרויס קיין בעזונדערע פּרינציפּען, צו וועלכע זיי וואָלטען וועלען צופּאַסען די פּראָלעטאַרישע בעוועגונג.

די קאָממוניסטען אונטערשיידען זיך פֿון אַנדערע פּאַרטייען נור מיט דעם, וואָס אין דעם קאַמפּף פֿון פּראָלעטאַריער פֿון פֿער־שיעדענע נאַציאָנען רוקען זיי אַרויס פֿאָראויס פֿון איין זייט און בעמיהען זיך, אַז עס זאָלען מנצח זיין די אַלגעמיינע אינטערעסען פֿון דעם גאַנצען פּראָלעטאַריאַט, צו וואָס פֿיר איין נאַציאָנאַליטעט ער זאָל ניט געהערען. פֿון דער צווייטער זייט אונטערשיידען זיי זיך מיט דעם, וואָס אויף די פֿערשיידענע ענטוויקלונגס פּונקטען, דורך וועלכע עס גייט דורך דער קאַמפּף צווישען פּראָלעטאַריאַט און בורזשואַזיע, טרעטען זיי אַלע מאָל אַרויס צו פֿערטיידיגען די אינטערעסען פֿון דער גאַנצער בעוועגונג בכלל.

בכן, זיינען די קאָממוניסטען די ענטשלאָסענסטע טייל פֿון די אַרבייטער פּאַרטייען פֿון אַלע לענדער, וואָס שטרעבט אַלץ ווייטער

און ווייטער; און טעאָרעטישען הינזיכט האָבען זיי די מעלה פֿיר די איבעריגע מאַססען פֿון פּראָלעטאַריאַט, וואָס פֿיר זיי זיינען קלאָר די בעדינגונגען, דער ענטוויקלונגס־גאַנג און די אַלגעמיינע רעזולטאַטען פֿון דער אַרבייטער בעוועגונג.

די נאָהענטסטע ציעל פֿון די קאָממוניסטען איז די זעלבע, וואָס ביי די איבעריגע פּראָלעטאַרישע פּאַרטייען: פֿעסט פֿעראייניגען דעם פּראָלעטאַריאַט אין איין קלאַס, אַראָפּ וואַרפֿען די בורזשואַזיע און אָראָבערען די פּאָליטישע מאַכט דורך דעם פּראָלעטאַריאַט.

די טעאָרעטישע גרונדלאַגען פֿון די קאָממוניסטען שטיצען זיך בשום אופֿן ניט אויף די אידעען און די פּרינציפּען, וואָס זיינען ענטדעקט אָדער ערפֿונדען פֿון וועלכען עס איז בעל־חלומות, וואָס וויל אַראָפּברינגען דעם גן־עדן אויף דער וועלט.

זיי זיינען מעהר ניט דער אויסדריק פֿון די ממש׳דיגע בעציהונגען פֿון דעם קלאַססען־קאַמפּף, וואָס עקזיסטירט אין דער ווירקליכקייט, פֿון דער היסטאָרישער בעוועגונג, וואָס וויקעלט זיך פֿערנאַנדער פֿאַר אונזערע אויגען.

אַלע בעציהונגען פֿון אייגענטהום האָבען זיך היסטאָריש שטענדיג געביטען, האָבען געהאַט שטענדיגע איבערקעהרענישען אין דער געשיכטע.

צום ביישפּיל די פֿראַנצויזישע רעוואָלוציאָן האָט פֿערניכטעט די פֿעאָדאַלע אייגענטהום לטובת דער בורזשואַזיע. דער שטריך, מיט וועלכען דער קאָממוניזמוס אונטערשיידעט זיך, איז די פֿערניכטונג ניט פֿון אייגענטהום אין אַלגעמיין, נור פֿון בורזשואַזע אייגענטהום.

אָבער די היינטיגע בורזשואַזע פּריוואַט־אייגענטהום איז די לעצטע און פֿאָלע אויסדריק פֿון אַזאַ אויסאַרבייטונג און צוטיילונג פֿון די פּראָדוקטען, וואָס זיינען געגרינדעט אויף קלאַססען־ווידערשפּרוכען, אויף עקספּלואַטאַציאָן פֿון איין מענשען דורך דעם אַנדערען.

אין דעם פֿאַל קענען די קאָממוניסטען קורץ אַרויס זאָגען זייער טעאָריע אין אַפּאָר ווערטער: די פֿערניכטונג פֿון פּריוואַט־אייגענטהום.

אונז, קאָממוניסטען, האָט מען געמאַכט דעם פֿאָרוואורף, אַז מיר ווילען פֿערניכטען די אייגענטהום, וואָס איז פֿערהאָרעוועט מיט אייגענע פּראַצע, וועלכע איז דער פֿונדאַמענט פֿון יעדער פּערזענליכע פֿרייהייט און זעלבסטשטענדיגקייט.

פֿערהאָרעוועטע אייגענטהום, וואָס איז אָנגעלעבט פּער־זענליך, דורך אייגענע מיהע! אויב איהר רעדט וועגען די קליינביר־

געראַליכע, קליינבורזשעע איינגענטהום, וואָס האָט עקזיסטירט פֿאַר די בורזשואַזע, האָבען מיר שוין ניט וואָס צו פֿערניכטען; איהר האָט שוין פֿערניכטעט און פֿערניכטעט נאָך יעדען טאָג די ענטוויקלונג פֿון דער אינדוסטריע. אָדער אפשר רעדט איהר דאָס וועגען היינטיגע בורזשואַזע פּריוואַטאייגענטהום, אָבער צו דען בעשאַפֿט די געדונגענע אַרבייט, די אַרבייט פֿון דעם פּראָלעטאַריער, אַ וועלכען עס איז אייגענטהום? בשום אופן ניין! די אַרבייט בעשאַפֿט דעם קאַפּיטאַל, ד. ה. אַזאַ אייגענטהום, וואָס עקספּלואַטירט די לוין-אַרבייט, וואָס קען זיך פֿערגרעסערען נור מיט דעם תנאי, ווען זי וועט בעשאַפֿען נייע געדונגענע אַרבייט, כדי פֿון דאָס ניי איהר צו עקספּלואַטירען. די אייגענטהום אין איהר יעצטיגען אויסזעהן איז געגרינדעט אויף דעם ווידערשפּרוך צווישען קאַפּיטאַל און לוין-אַרבייט.— לאָמיר פֿערנאַנדער קוקען די ביידע זייטען פֿון ווידערשפּרוך.

זיין אַ קאַפּיטאַליסט הייסט ניט נור האָבען אַ ריין פּערזענליכע שייכות צו דער פּראָדוקציאָן, נור אויך אַ געזעלשאַפֿטליכע.

דער קאַפּיטאַל שטעלט פֿאָר אַ געזעלשאַפֿטליכע אַרבייט, און קען געברויכט ווערען נור דאַן, ווען עס אַרבייטען צוזאַמען פֿיעל מיטגלידער, מען קען אפילו זאָגען, אַז סוף כל סוף, ווען עס אַרבייטען צוזאַמען אַלע מיטגלידער פֿון דער געזעלשאַפֿט. בכן, איז דער קאַפּיטאַל ניט קיין פּערזענליכע, נור אַ געזעלשאַפֿטליכע קראַפֿט. אַזוי זעהט מען, אויב דער קאַפּיטאַל וועט ווערען פֿערענדערט אין אַ אַלגעמיינע אייגענטהום, וואָס וועט געהערען אַלע חברים פֿון דער געזעלשאַפֿט, וועט נאָך די פּריוואַט אייגענטהום ניט ווערען קיין געזעלשאַפֿטליכע. עס וועט זיך נור אומבייטען דער געזעלשאַפֿטליכער כאַראַקטער פֿון אייגענטהום, ער וועט פֿערלירען זיינע קלאַססען-שטריכען. לאָמיר יעצט איבערגיין צו דעם לוין-אַרבייט.

די מיטעלסטע פּרייז פֿון דער לוין-אַרבייט, דאָס איז די קלענסטע אַרבייטס-לוין, ד. ה. זי איז גלייך דעם צאָהל פֿון לעבענס בעדינגונגען, וועלכע איז נויטיג אונטערצוהאַלטען דעם אַרבייטערס לעבען, אַלס אַ אַרבייטער. אַלזאָ, איז דאָס, וואָס דער אַרבייטער בעקומט פֿיר זיין אַרבייט, קלעקט נור אויף צו בעפֿרידיגען זיינע נויטיגסטע בעדערפֿעניסען. מיר וועלען אויף קיין פֿאַל ניט פֿערניכטען די פּערזענליכע אייגענטהום אויף דעם פּראָדוקט פֿון דער אַרבייט, וואָס דינט מעהר ניט אויף אונטערצוהאַלטען דעם לעבען, פֿון וועלכע עס בלייבט ניט קיין ריינע פֿערדינסט, וואָס זאָל געבען די

מאַכט אויף פֿרעמדע אַרבייט. מיר ווילען נור פֿערניכטען דעם ערני-דערענדען כאַראַקטער פֿון דעם בעקומען אייגענטהום, צוליעב וועלכען דער אַרבייטער לעבט נור אויף דערויף, כדי צו פֿערמעהרען דעם קאַפּיטאַל, נור אויף אַזוי פֿיעל, אויף וויפֿיעל דאָס איז נייטיג פֿיר די אינטערעסען פֿון דעם הערשענדען קלאַס. אין דער בורזשואַזער געזעלשאַפֿט דינט די אַרבייט פֿון לעבעדיגען מענשען נור אויף צו פֿערמעהרען די אָנגעקליבענע אַרבייט, דעם קאַפּיטאַל, אין דער קאָממוניסטישער געזעלשאַפֿט איז די צונויפֿגעזאַמעלטע אַרבייט נור אַ מיטעל צו מאַכען דעם לעבען פֿון דעם אַרבייטער וואָס ברייטער, פֿולער און רייכער. אויף אַזאַ אופן איז די פֿערגאַנגענהייט אין דער בורזשואַזער געזעלשאַפֿט וויכטיגער ווי די געגענוואַרט, אין דער קאָממוניסטישער איז די געגענוואַרט פֿערקעהרט, מעהר וויכטיג, ווי די פֿערגאַנגענהייט, אין דער בורזשואַזער געזעלשאַפֿט איז דער קאַ-פּיטאַל זעלבסטשטענדיג און אינדיווידועלע אין דער צייט, ווען דער אַרבייטענדער אייגענקימער איז ניט זעלבסטשטענדיג און קען ניט אַרויסווייזען קיין אייגענעם געפֿיהל, קיין אייגענעם ווילען.

און די פֿערניכטונג פֿון אַזוינע בעציהונגען רופֿט אָן די בורזשואַזיע די פֿערניכטונג פֿון אינדיווידיאַליטעט און פֿרייהייט! אַלס פֿרייהייט מיינט מען ביי היינטיגע פּראָדוקציאָנסבעציהונגען דעם פֿרייען האַנ-דעל, די פֿרייהייט פֿון קויפֿען און פֿערקויפֿען. אָבער מיט דער פֿערניכטונג פֿון האַנדלעריי בכלל ווערט פֿערשוואונדען אויך די פֿרייע האַנדלעריי. אַלע רייד וועגען פֿרייע האַנדלעריי, ווי אַלע איבעריגע קנאַקענדע פֿראַזען פֿון אונזער בורזשואַזיע וועגען פֿרייהייט, האָבען אַ זין, אַלס איין געגענזאַץ דער ניט פֿרייער האַנדלעריי און דעם פֿערקנעכטעטען בורזשואַ פֿון מיטעלאַלטער, און ניט בנוגע צו דער קאָממוניסטישער פֿערניכטונג פֿון הענדלעריי, פֿון בורזשואַזע פּראָ-דוקציאָנס פֿערהעלטניסע און פֿון דער בורזשואַזיע גופא.

עס נעמט אייך אָן איין שרעק פֿאַר דעם, וואָס מיר ווילען פֿערניכטען פּריוואַט-אייגענטהום; נור אין אונזער צייט איז שוין פּריוואַט אייגענטהום פֿערניכטעט פֿיר $^9/_{10}$ פֿון דער בעפֿעלקערונג; זי עקזיסטירט מאַקע דערפֿאַר, וואָס די $^9/_{10}$ האָבען איהר ניט.

איהר בעשולדיגט אונז, קומט אויס, אַז מיר ווילען מאַכען צו גאָרניט אַזאַ אייגענטהום, פֿיר וועלכע עס איז נייטיג, אַז די גרעסטע מעהרהייט פֿון דער געזעלשאַפֿט זאָל ניט האָבען קיין איי-גענטהום. קירצער, איהר וואַרפֿט אונז אויף, אַז מיר ווילען פֿער-ניכטען אַייער אייגענטהום. יע, אָט דאָס ווילען מיר מאַקע...

איהר זאָגט, אַז פֿון דעם מאָמענט אָן, ווען פֿון די ארבייט זועט מען מעהר ניט קענען מאכען קיין קאַפּיטאל, קיין געלד, קיין ערדאָבצאָהלונג. קורץ קיינע אזעלכע געזעלשאַפֿטליכע קראַפֿט, וועלכע זאָל קענען ארייננענומען ווערען אין איינצעלנע הענד, ד. ה. פֿון דעם מאָמענט, ווען מען וועט ניט קענען מאכען פֿון קיין פּריוואט־איינענטהום א בורזשואזע איינענטהום, פֿון יענעם מאָמענט אָן וועט ווערען פֿערניכטעט, נאָך אייערע ווערטער, די פּערזענליכקייט. איהר זייט זיך מודה אויב אזוי, אַז איין פֿערזענליכקייט איז נור דער בורזשוא, דער בורזשואזער בעזיצער פֿון איינענטהום. גאַנץ ריכטיג, אזא פּערזענליכקייט מוז פֿערשווינדען. דער קאָממוניזמוס שטערט קיינעם ניט צו נעמען פֿיר זיך די געזעלשאַפֿטליכע פּראָדוקטען, ער גיט נור ניט די מעגליכקייט צו פֿערקנעכטען יענעמס ארבייט דורך דעם. מען פֿלעגט ערווידערן, אַז מיט דער פֿערניכטונג פֿון פּריוואט איינענטהום וועט אויפֿהערען יעדע טהעטיגקייט, און עס וועט הערשען איין אלגעמיינע פֿוילקייט. אויב אזוי האָט דער בורזשואזער אָרדנונג לאנג געדאַרפֿט פֿאַלען, צוליב דעם, וואָס קיינער וויל ניט ארבייטען, ווייל דער, וואָס ארבייט יעצט, יענער בעקומט קיין זאך ניט, און דער, וואָס האָט א פֿערמעגען, יענער ארבייט ניט. די אלע שרעקענעש קען מען אויסדריקען מיט עהנליכע ווערטער: פֿון דער מינוט, ווי עס וועט אויפֿהערען צו עקזיסטירען דער קאַפּיטאל וועט אויפֿהערען צו עקזיסטירען די געדונגענע ארבייט.

אלע ערווידערונגען, וואָס מען מאכט געגען דער קאָמוניסטישער פֿונאנדערטיילונג און אויסארבייטונג פֿון פּראָדוקטען, ווערען פֿערברייטעט דורך די בורזשואזיע אויך אויף בענוצען און אויסארבייטען פֿון די פּראָדוק־טען פֿון גייסטליכע שעפֿפֿונג. אזוי ווי פֿיר דעם בורזשוא איז די פֿערניכטונג פֿון קלאססענאיינענטהום גלייך ווי די פֿערניכטונג פֿון דער פּראָדוקציאָן אין גאנצען, אזוי איז אויך פֿיר איהם די פֿערניכטונג פֿון קלאססען־בילדונג די זעלבע זאך, ווי די פֿערניכטונג פֿון בילדונג אין אלגעמיין.

די בילדונג, וואָס ער בעוויינט אַזוי איהר אונטערגיין, איז פֿיר איין גרויסע מעהרהייט איין מיטעל ווי צו ווערען איין מאשין. אָבער בעסער שפּאַרט אונז ניט איבער, אויסמעסטענדיג די פֿערניכטונג פֿון די בורזשואזע איינענטהום מיט אייער מעסטל פֿון בורזשואזע בעגריפֿען זייענען פֿרייהייט, בילדונג, רעכט א. ז. וו. אייערע געדאנקען גופא זיינען מעהר ניט א פּרוכט פֿון אייערע בורזשואזע בעציהונגען פֿון פּראָדוקציאָן און איינענטהום, אזוי ווי אייער רעכט איז מעהר ניט דער ווילעקפֿן אייער קלאַס, וואָס איהר מאכט פֿיר איין געזעטץ,

אייער ווילען, וואָס זיין אינהאַלט ווערט בעשטימט דורך די מאַטעריעלע לעבענס בעדינגונגען פֿון אייער קלאַסס.

פֿערענדערענדיג אייערע פּראָדוקציאָנס=און אייגענטהומס=בעציהונגען, וואָס בייטען זיך שטענדיג אין דער ענטוויקלונג פֿון אינדוסטריע, אין אומפֿערביטענע געזעצען פֿון דער נאַטור און פֿון דעם שכל, האַלט איהר זיך ביי דער זעלבער קורצזיכטיגער פֿאָרשטעלונג, וואָס האָבען געהאַט אַמאָל אַלע קלאַססען, וואָס האָבען פֿריהער געהערשט און וואָס זיינען יעצט אַראָפּ פֿון דער סצענע. דאָס, וואָס פֿיר אייך איז פֿערשטענדליך בנוגע צו די אַמאָהליגע אייגענטהום, דאָס וואָס איז פֿערשטענדליך אַנטקעגען די פֿעאָדאַלע אייגענטהום, דאָס קענט איהר שוין ניט פֿערשטיין, ווען עס רעדט זיך וועגען בורזשואַזע אייגענטהום.

די פֿערניכטונג פֿון דער פֿאַמיליע! אפילו די עקסטע ליבעראַלען רעגט אויף דיזער שענדליכער טהאַט. וועלכען עס זועלען אויפֿטהאָן די קאָמוניסטען. אויף וואָס זשע איז געגרינדעט די היינטיגע בורזשואַזע פֿאַמיליע? אויפ'ן קאַפּיטאַל, אויף פּערזענליכע פֿערדינסט. אין איהר ענטוויקעלטער פֿאָרם עקזיסטירט זי נור פֿיר דען בורזשואַ; איין צוגאַב צו איהר איז דאָס, וואָס דער פּראָלעטאַריאַט מוז בלייבען אָן איין פֿאַמיליע, און וואָס עס ענטוויקעלט זיך די עפֿענטליכע פּראָסטיטוציאָן. עס איז זעלבסטפֿערשטענדליך, אַז דער בורזשואַזער פֿאַמיליענלעבען וועט אויפֿהערען צו עקזיסטירען מיט דער פֿערניכטונג פֿון אָט דער צוגאַב זיינעם, און זיי ביידע וועלען ווערען פֿערניכטעט צוזאַמען מיט דער פֿערניכטונג פֿון קאַפּיטאַל.

איהר וואַרפֿט אונז אויף, אַז מיר ווילען, אַז עס זאָל נעמען אַסוף צו דעם, וואָס די עלטערען עקספּלואַטירען זייערע קינדער. מיר זיינען זיך מודה און מתודה אין אַזוינע פֿערברעכענס.

אָבער איהר זאָגט, אַז פֿערבייטענדיג די הויזליכע ערציהונגען פֿון אונזערע קינדער מיט איין געזעלשאַפֿטליכען, ווי דאָס ווילען די קאָמוניסטען, פֿערניכטען מיר די טייערסטע געפֿיהלען פֿיר דעם מענשען—דעם צובונד צו די קינדער. צו דען אָבער ווערט אייער ערציהונג אויך ניט בעשטימט דורך די געזעלשאַפֿט: דורך די געזעלשאַפֿטליכע בעדינגונגען, אין וועלכע איהר ערציהט זיי, דורך די אריינמישונג פֿון דער געזעלשאַפֿט אונמיטעלבאַר, אָדער מיט איין אַרומיגען וועג, דורך די שול א. ז. וו.? די קאָממוניסטען קלערען ניט אוים די ווירקונג פֿון די געזעלשאַפֿט אויף די ערציהונג: זיי בייטען מעהר ניט אום דעם כאַראַקטער פֿון דער ווירקונג, זיי

בעפרייען די ערציהונג פון די ווירקונג פון דעם הערשענדען קלאַסס.

די בורזשואַזיע לאַנגע געשפּרעכען וועגען דער פאַמיליע און די ערציהונג, וועגען הערצליכע פערהאַלטען זיך צווישען די עלטערן און די קינדער רופען אַרויס אַלץ אַ גרעסערען עקעל, וואָס מעהר דער ענטוויקלונגסגאַנג פון דער גרויספּראָדוקציאָן צורייסט צווישען דעם פּראָלעטאַריאַט די פאַמיליענפערבינדונגען און מאַכט פון די קינדער אויך פון האַנדעל און אַיין אַרבייטסגעציייג.

„אָבער איהר, קאָממוניסטען ווילט אַיינפיהרען, אַז די ווייבער זאָלען זיין אַלעמענס", שרייט די גאַנצע בורזשואַזיע איינשטימיג אויסער זיך.

דער בורזשואַ זעהט אין זיין ווייב, נור אַיין אויסאַרבייטונגס-געצייג. ער הערט, אַז אַלע מיטלען פון דער פּראָדוקציאָן דאַרפען ווערען איינגענוצט פון דער גאַנצער געזעלשאַפט, און דעריבער ענטשטייט ביי איהם נאַטירליך אַיין געדאַנק, אַז מיט די פרויען וועט אויך זיין דאָס זעלבע, אַז זיי וועלען אויך געהערען אַלעמען. ער איז אפילו נים חושד, אַז מען רעדט אָט מאַקע וועגען דעם, אַז די פרוי זאָל מעהר נים דאַרפען פערנעהמען די לאַגע פון אַיין געמיינעם מיטעל פון אויסאַרבייטונג. בכלל, עס איז מעהר נים צו לאַכען איבער דעם זיטליכען שרעק פון אונזער בורזשואַ פאַר די אָפיציעלע אַלגע-מיינהייט פון פרויען ביי די קאָממוניסטען, וועלכע ער שטעלט זיך פאָר. די קאָממוניסטען דאַרפען דאָך גאָר נים אַיינפיהרען, אַז די פרויען זאָלען געהערען אַלעמען. דאָס האָט דאָך שטענדיג עקזיס-טירט. אונזערע בורזשואַ, נים זייענדיג בעפרידיגט מיט דעם, וואָס אין זייער רשות געפינען זיך די פרויען און די טעכטער פון די פּראָלעטאַריער, (וועגען די אָפיציעלע פּראָסטיטוציאָן איז שוין גיטאָ וואָס צו רעדען), געפינען נאָך אַיין בעזונדערען פערגעניגען אין דעם, וואָס זיי פאַרפיהרען די ווייבער אַיינער ביי דעם אַנדערען. דער בורזשואַזער חתונה-האָבען דאָס איז אין ווירקליכקייט אַיין אַלגעמיינ-הייט פון פרויען. די קאָממוניסטען אין ערגסטען פאַל האָט מען געקענט בעשולדיגען אין דעם, אַז אַנשטאָט אַיין פערשטעלטע אַל-געמיינהייט פון פרויען, וואָס ווערט צבוע'טיש פערמאַסקירט, ווילען זיי אַיינפיהרען אַיין אָפיציעלע און אָפענע אַלגעמיינהייט פון פרויען. נאָר, עס פערשטייט זיך פון זיך אַליין, אַז מיט די פערניכטונג פון די עקזיסטירענדע פּראָדוקציאָנס בעציהונגען וועט ווערען פערשוואונ-דען די אַלגעמיינהייט פון פרויען, וואָס קומט פון דעם אַרויס, ד. ה. די אָפענע און פערדעקטע פּראָסטיטוציאָן.

מען האָט נאָך די קאָממוניסטען בעשולדיגט אין דעם, וואָס זיי קלייבען זיך צו מאַכען צו גאָרנישט פֿון פֿאָטערלאַנד, נאַציאָנאַליטעט. די אַרבייטער האָבען ניט קיין פֿאָטערלאַנד. מען קען ביי זיי ניט אָפּנעהמען דאָס, וואָס זיי האָבען ניט.

דער פּראָלעטאַריאַט, וואָס דאַרף פֿריהער ערהאָבערן זיך די פּאָליטישע הערשאַפֿט, זיך דערהויבען ביז איין נאַציאָנאַלען קלאַס, זיך איינאָרדנען אין די נאַציאָן גופא, איז נאָך דערווייל נאַציאָנאַל, אָבוואָהל ניט אין דעם בורזשואַזען זין. מיט דער ענטוויקלונג פֿון דער בורזשואַזיע, מיט די פֿרייהייט פֿון האַנדעל, מיט דעם וועלט-מאַרק, איינאַרטיגקייט פֿון די פֿאָ־מען פֿון די אינדוסטריעלע פּראָדוקציאָן און פֿון די פּאַסענדע תנאים פֿון עקזיסטענץ, מיט דעם אַלעם ווערען ניט די נאַציאָנאַלע אָפּגעזונדערטקייט און דער אַנטאָגאָניזמוס צווישען די פֿעלקער.

די הערשונג פֿון דעם פּראָלעטאַריאַט וועט נאָך פֿערגיכען זייער סוף. די פֿעראייניגטע טהעטיגקייט פֿון דעם פּראָלעטאַריאַט אין די ציוויליזירטע לענדער אַם ווייניגסטענס, איז איינע פֿון די וויכטיגסטע בעדינגונגען פֿון זיין בעפֿרייאונג. אויף אַזוי פֿיעל, אויף וויפֿיעל עס וועט ווערען פֿערקלענערט די עקספּלואַטאַציאָן פֿון איין קלאַס דורך דעם אַנדערען, אויף אַזוי פֿיל וועט אויך פֿערשווינדען די עקספּלואַטאַציאָן פֿון איין נאַציאָן דורך די אַנדערע. צוזאַמען מיט די קלאַסען געגענזעצע אין די גרענעצען פֿון איין נאַציאָן הערט אויך אויף די פֿיינדליכע בעציהונג פֿון איין נאַציאָן צו דער אַנדערער. די בעשולדיגונגען, וואָס ווערען אַרויסגעזאָגט געגען קאָממוניזמוס פֿון רעליגיעזער, פֿילאָזאָפֿישער און אידעאָלאָגישער שטאַנדפּונקט זיינען ניט ווערט, מען זאָל זיך אויף זיי גענויער אָפּשטעלען.

צו דען דאַרף מען האָבען איין איינגעווייגליכע טיעפֿזיניגקייט צו פֿערשטיין, אַז צוזאַמען מיט די לעבענס-תנאים פֿון דער מענשהייט, מיט זייער געזעלשאַפֿטליכען לעבען, בייטען זיך אויך זייערע פֿאָרשטעלונגען, זייערע אַנשויאונגען און בעגריפֿען, מיט איין וואָרט, זייער גייסטיגע וועלט. וואָס דען אַנדערש בעווייזט די געשיכטע פֿון אידעען, אויב ניט דאָס, אַז די פּראָדוקציאָן פֿון גייסטליכע רייכטימער בייט זיך צוזאַמען מיט דעם אופֿן פֿון פּראָדוקציאָן פֿון מאַטעריעלע פּראָדוקטען? די הערשענדע אידעען פֿון יעדער צייט זיינען אַלע מאָל געווען די אידעען פֿון דעם הערשענדען קלאַסס.

מען רעדט אָפֿטמאָל וועגען אידעען, וואָס רעוואָלוציאָניזירען

די גאנצע געזעלשאפט. אין דעם דריקט זיך אויס מעהר ניט דער פאקט, אז אין דער אלטער געזעלשאפט זיינען ענטשטאנען עלעמענטען פון עפעס נייעס, אז די צופאלונג פון די אלטע לעבענס-בעדינגונגען געהט האנד ביי האנד מיט די פערשווינדונג פון די אלטע אידעען. ווען עס האט זיך אנגעהויבען די צופאלונג פון דער אלטער וועלט, זיינען די אמאליגע רעליגיאנען געוועזן בעזיעגט דורך דעם קריסטענטום. ווען די אויפקלערונגס-געדאנקען האבען אין 18-טען יאהרהונדערט געהאט איין נצחון איבער די אידעען פון קריסטענטום, האט די פעאדאלע געזעלשאפט געפיהרט איהר לעצטען קאמפף מיט דער רעוואלוציאנערער בורזשואזיע פון יענער צייט. די אידעען פון פרייהייט פון געוויסען און פון רעליגיאן זיינען מעהר ניט געוועזן איין אויסדרוק פון די הערשאפט פון פרייע קאנקורענץ אין דער ווישענשאפטסוועלט. אבער, וועט מען זאגען, די רעליגיעזע, מאראלישע, פילאזאפישע, פאליטישע, רעכטליכע און אנדערע אידעען האבען ווירקליך געביטען זייער אויסזעהן אין דעם גאנג פון דער היסטארישער ענטוויקלונג, אבער ביי די אלע ביטונגען זיינען קיינמאל ניט פערניכטעט געווארען די רעליגיאן, מאראל, פילאזאפיע פאליטיק און רעכט גופא, חוץ דעם עקזיסטירען דאך נאך אייביגע ווארהייטען, ווי פרייהייט, גערעכטיגקייט א. ז. וו., וואס זיינען איינע פיר יעדען געזעלשאפטליכען ארדנונג. דער קאממוניזמוס אבער פערניכטעט די אייביגע ווארהייטען, ער פערניכטעט די אייביגע ווארהייטען, ער פערניכטעט די רעליגיאן, די מאראל, אנשטאט זיי צוצוגעבען נייע פארמען. אויף אזא אופן געפינט ער זיך אין א סתירה מיט די אלע ענטוויקלונגס פראצעסען, וואס מיר האבען נאכגעקוקט ביז יעצט". פון וואנען קומט ארויס דער בלבול? די בעוועגונגס קראפט אין דער געשיכטע פון יעדער געזעלשאפט, וואס האט עקסיסטירט ביז יעצט זיינען געוועזן די קלאססענגעגענזעצע, וואס האבען אנגענומען פערשידענע פארמען אין פערשידענע צייטען. אבער וואס פיר א פארמען זיי האבען ניט אנגענומען, איינס איז געוועזן גלייך ביי אלעמען אין אלע דורות, די עקספלואטאציאן, די בעדריקונג פון איין טייל פון דער בעפעלקערונג דורך די אנדערע. דאריבער איז ניטא וואס צו וואונדערען זיך איבער דעם, וואס דער געזעלשאפטליכער בעוואוסטזיין אין אלע יאהר הונדערטען, ניט קוקענדיג אויף דעם, וואס זיי זיינען געוועזן אזוי פערשיעדען, אזוי איינגעארטיג, האט זיך אויסגעגאסען אין א בעשטימטע אלגעמיינע פארם, אין אזוינע פארמען פון בעוואוסטזיין, וואס קענען פערשווינדען נור דאן

זען עס ווערען אין גאַנצען פערשווינדען די קלאַססען היפוכים.

די קאָממוניסטישע רעוואָלוציאָן רייסט אָפּ אין מאָהל איף אַלע מאָהל מיט די יעצטיגע פאָרם פון אייגענטום; עס איז זיך דעריבער ניטאָ וואָס צו וואונדערן, אויב זי פערלאָזט אין גאַנצען די פער־עלטערטע אידעען.

לאָמיר אָבער אַוועק לייגען אָן אַזויט די אָנפאַלען פון די בורזשואַזיע אויף דעם קאָממוניזמוס. מיר האָבען שוין פריהער געזעהען, אַז דער ערשטער טריט אין דער אַרבייטער־רעוואָלוציאָן איז די ערהויבונג פון דעם פּראָלעטאַריאַט אויף די שטופּע פון איין הערשענדען קלאַסס, די עראָבערונג פון דער דעמאָקראַטיע. דער פּראָלעטאַריאַט וועט פערווענדען זיין פּאָליטישע הערשונג אויף דעם, כדי ביסלעכווייז ארויסצורייסען ביי די בורזשואַזיע דעם גאַנצען קאַפּיטאַל, צוזאַמענקלייבענדיג אַלע פּראָדוקציאָנסמיטלען אין די הענד פון דער מלוכה, ד. ה. פון דעם פּראָלעטאַריאַט, וואָס וועט זיך איינאָרדנען אַלס איין הערשענדער קלאַסס, און כדי וואָס גיכער צו פערגרעסערען די צאָהל פון די פּראָדוקטיווע קרעפטען.

פערשטייט זיך, אַז די ערשטע צייט קען דאָס פאָר־קומען נור דורך איין דעספּאָטישע אריינמישונג אין די אייגענטומס רעכט און אין די בורזשואַזע פּראָדוקציאָנס־בעציהונגען, ד. ה. מיט אַזעלכע מיטלען, וואָס דוכטען זיך פיר עקאָנאָמיש ניט גענוגע און אונזיכערע. זיי וואַקסען אָבער זיך אַליין איבער און זייער בעוועגונג אין זייגען אונפערמיידליך אַלס מיטעל צו מאַכען איין איבער־קעהרעניש אין דעם גאַנצען אופן פון פּראָדוקציאָן.

פערשטייט זיך, אַז די מיטלען וועלען זיין פערשיידענע אין פערשיידענע לענדער. פון דעסטוועגען אין די מעהר פּראָגרעסיווע לענדער קענען זיין אין אַלגעמיינע שטריכען אַנגעווענדעט פאָלגענדע מיטלען:

1) די עקספּראָפּריאַציאָן פון ערד בעזיץ און די געברויך פון די הכנסה פון די ערד אויף די הוצאות פון דער מלוכה.

2) איין הויכער וואַקסענדער אָבצאָהלונג אויף די הכנסה (למשל, 2 רובל פון 100 רובל, 15 רובל פון 500 רובל, 40 ר. פון 1000 א. ז. וו.)

3) די פערניכטונג פון רעכט צו ירשה׳נען.

4) אָפּנעמען די אייגענטום פון אַלע עמיגראַנטען און בונטאָוושציקעס פיר די מלוכה.

5) פעראייניגען דעם קרעדיט אין די הענד פון דער מלוכה

דורך איין נאציאנאלען באנק מיט איין קאפיטאל פון דער מלוכה און מיט איין אויסשליסליכע מאנאפאל.

6) פעראייניגען אלע מיטלען פון פערקעהר און אלע וועגען אין די הענד פון דער מלוכה.

7) פערגרעסערען די צאהל נאציאנאלע פאבריקען, די געצייג פון פראדוקציאן, בעארבייטען די ערד, אויפהייבען איהר פרוכט־באַרקייט נאך איין אלגעמיינעם פלאן.

8) איינפיהרען אלגעמיינע, גלייכע ארבייט, צו וועלכע אלע זאלען זיין מחויב, גרינדען אינדוסטריעלע ארמעען בעזונדערס פיר ארבייט.

9) די פעראייניגונג פון אינדוסטריעלע טהעטיגקייט און ערד־ארבייט, אנגעמען מיטלען כדי צו פערניכטען די פערשידענהייט צווישען דארף און שטאדט.

10) געזעלשאפטליכע אומזיסטע ערציהונג פיר אלע קינדער אפשאפען די פאבריקארבייט אין איצטיגער אויסזעהן פיר אלע קינ־דער. די פעראייניגונג פון דער ערציהונג מיט די אויסארבייטונג פון פראדוקטען פון געברויך.

ווען מיט דער צייט וועלען אונטערגייען די קלאססען־פערשיע־דענהייטען און די פראדוקציאן וועט זיך צוזאמענקלייבען אין די הענד פון פעראיינען, וועט די געזעלשאפטליכע מאכט אנווערען איהר פאליטישען כאראקטער. די פאליטישע מאכט איז איינענטליך די ארגאניזירטע קראפט פון איין קלאסס, כדי צו אונטערטעניגען דעם אנדערען. דער פראלעטאריאט אין זיין קאמפף מיט דער בור־זשואזיע מוז זיך נויטווענדיג פעראייניגען אין א קלאסס, מוז ווערען דורך איין רעוואליוציאן דער הערשענדער קלאסס און אלס א זעל־כער וועט ער צושטערען מיט געוואלד די אלטע פראדוקציאנס־בעציהונגען. אבער צוזאמען מיט די פראדוקציאנסבעציהונגען צו־שטערט ער אויך די תנאים, וועלכע זיינען נויטיג פיר די עקזיסטענץ פון קלאססענגעגענזעצע, ער צושטערט קלאססען אין אלגעמיין און דערוייל אויך זיין קלאסס. אנשטאט דער אלטער בורזשואזער גע־זעלשאפט מיט איהרע קלאססען און מיט די פיינדשאפט צווישען די קלאססען וועט ווערען געשאפען איין פרייער פעראיין, אין וועלכען די פרייע ענטוויקלונג פון יעדער מיטגליעד וועט זיין נויטיג פיר די ענטוויקלונג פון אלע צוזאמען.

III.

סאָציאַליסטישע אונד קאָממוניסטישע ליטעראַטור.

1) דער רעאַקציאָנערער סאָציאַליזמוס.

ב) דער פֿעאָדאַל'ער סאָציאַליזמוס.

די בעזונדערע אויפֿגאַבע פֿון די פֿראַנצויזישע און ענגלישע אַריסטאָקראַטיע, אַ דאַנק זייער היסטאָרישער לאַגע, איז בעשטאַנען אין שרייבען העץ=אַרטיקלען געגען דער יעצטיגער בורזשואַזער געזעלשאַפֿט. אין די רעוואָלוציאָן פֿון 1830 יאָהר אין פֿראַנקרייך, אין די ענגלישע רעפֿאָרמאַטאָרישע בעוועגונג איז זי געוועזען נאָך איין מאַל בעזיעגט פֿון דעם חוצפּהדיגען פּריץ, דעם יונגען קלאַסס.

וועגען איין ערענסטען פּאָליטישען קאַמפּף איז שוין ניט געוועזען וואָס צו רעדען; עס איז נור געבליבען איין ליטעראַרישער קאַמפּף. אָבער אויך אין דער ליטעראַטור האָט מען שוין מעהר ניט געקענט געברויכען די פֿריהערדיגע פּלוידעריי פֿון די צייטען פֿון די בעזייטע קעניגליכע מאַכט, וואָס זיינען אנגעקומען נאָך דעם פֿאַלען פֿון נאַפּאָלעאָן. כדי צו קריגען צו זיך אַ מיטפֿיהל, האָט די אַריסטאָקראַטיע זיך געדאַרפֿט מאַכען אַזוי ווי זי וואָלט פֿערגעסען וועגען איהרע אייגענע אינטערעסען, אַז זי שרייבט איהר בעשולדיגונגסאַקט געגען די בורזשואַזיע, זייענדיג בעוועגט דערצו נור פֿון די אינטערעסען פֿון דעם עקספּלואַטירטען אַרבייטער קלאַסס. אויף אַזא אופֿן האָט זי זיך געטהון פֿערגניגען, אַרויסלאָזענדיג פּאַסקווילען געגען איהר נייעם הערשער און שושקענדיג איהם אויף דעם אויער אונאַנגענעהמע נביאות וועגען שווערע שטראָף און אומגליקען.

אַזוי איז ענשטאַנען דער פֿעאָדאַל'ער סאָציאַליזמוס, טיילוויז איין קלאָגליעדעלע, טיילוויז איין פּאַסקוויל, העלפֿט—איין אָפּקלאַנג פֿון דער פֿערגאַנגענהייט, אויף העלפֿט—איין התראה פֿון דעם צוקונפֿט. דאָס פֿלעגט אָפֿטמאָל טרעפֿען שווער די בורזשואַזיע גלייך אין האַרצען מיט איהרע שאַרפֿזיניגע געדאַנקען, וואָס האָבען איהר געשאַפֿען איין גרויסען ווערטאָג, און וואָס האָבען אַלע מאָל דאָך גע-

מאַכט אַ קאָמישען איינדרוק מיט איהר פֿאָללע אונפֿייהיגקייט צובעגרייפֿען דעם גאַנג פֿון דער יעצטיגער היסטאָרישער ענטוויקלונג. זיי האָבען זיך געפֿאָכט מיט דער פּראָלעטאַרישער טאָרבע, אַנשטאָט אַ פֿאָהן כדי צוצוציהען אויף זייער זייט דעם פֿאָלק. אָבער גייהענדיג נאָך זיי פֿלעגט דער פֿאָלק דערזעהן פֿון הינטען דעם אַלטען פֿעאָדאַלען הערב און פֿלעגט זיך פֿאַנאַנדער לויפֿען מיט איין אונאַרטיגען געלעכטער. אַ טייל פֿון די פֿראַנצויזישע לעגיטימיסטען און די יונגע ענגלאַנד האָבען מיט גרויס פֿלייסיגקייט געשפּיעלט די קאָמעדיע אויף לייטישע געלעכטער.

בעווייזענדיג, אַז דער אופֿן, אויף וועלכען זיי האָבען עקספּלואַטירט איז אין גאַנצען ניט ענהליך צו דער בורזשואַזער עקספּלואַטאַציאָן, פֿערגעסען די אַלטע באַראָנען, אַז זיי האָבען עקספּלואַטירט ביי אַנדערע אומשטענדען און בעדינגונגען, וואָס זיינען שוין לאַנג פֿערגאַנגען, אָנווייזענדיג אויף דעם, אַז אין די צייט פֿון זייער הערשונג איז ניט געווען קיין היינטיגער פּראָלעטאַריאַט, פֿערגעסען זיי, אַז טאַקע די יעצטיגע בורזשואַזיע איז געווען איין נויטיגער צווייג פֿון זייער געזעלשאַפֿטליכען בוים. אייגענטליך, אויף וויפֿיל זיי האַלטען ניט פֿיר נויטיג צו בעהאַלטען דעם רעאַקציאָנערען כאַראַקטער פֿון זייער קריטיק, קען מען זעהן פֿון דעם הויפּט פּונקט אין וועלכען זיי בעשולדיגען די בורזשואַזיע, וועלכער בעשטעהט אין דעם, וואָס ביי דעם בורזשואַזען רעזשים ענטוויקעלט זיך איין קלאַסס, וועלכער וועט אָפּראַמען פֿון דער ערד דעם אַלטען געזעלשאַפֿטליכען אָרדנונג.

זיי וואַרפֿען אויף די בורזשואַזיע ניט אַזוי פֿיל אין דעם, וואָס זי בעשאַפֿט איין פּראָלעטאַריאַט אין אַלגעמיין, וויפֿיל אבערהויפּט אין דעם, וואָס זי בעשאַפֿט איין רעוואָלוציאָנערען פּראָלעטאַריאַט.

דעריבער נעהמען זיי אַנ׳אַנטייל אין דער פּראַקטיק אין אַלע פֿערשווערונגס מיטלען געגען דעם אַרבייטער קלאַסס און אין געוויינליכען לעבען. ניט קוקענדיג אויף זייערע הויכע אָנגעבלאָזענע געשפּרעכען זיינען זיי גערן אַראָפּצורייסען אַ פֿעטערען ביססען און פֿערבייטען זייער טרייהייט, „ליעבע“ און „עהרע“ אויף הענדלעריי מיט שעפּשענע וואָל, מיט צוקער און בראַנפֿען. דער פּאָפּ איז שטענדיג נאָכגעגאַנגען דעם פֿעאָדאַל, דער קריסטליכער סאָציאַליזמוס געהט אויך שטענדיג נאָך דעם פֿעאָדאַלען. עס איז

גאַנץ גרינג צו געבען דער קריסטליכער נזירות אַיין סאָציאַליסטישע פאַרב. צו דען האָט דער קריסטענטום זיך ניט געווענדעט מיט היץ געגען פּריוואַט אייגענטום, געגען חתונה—האָבען און געגען דער מלוכה? צו דען האָט ער ניט געפּרעדיגט זיי פערביימען מיט וואהל-טהעטיגקייט און מיט איין אָרימען לעבען, ניט חתונה—האָבען און פערשטיקען אין זיך די קערפּערליכע פערלאַנגען, מיט איין מאָנאַ-כען לעבען און מיט דער קירכע? דער קריסטליכער סאָציאַליזמוס—דאָס איז די הייליגע וואַסער, מיט וועלכע די גייסטליכע בעשפּריצען דעם כעס פון די אַריסטאָקראַטען.

ב) דער קליינבירגערליכער סאָציאַליזמוס.

די פעאָדאַלע אַריסטאָקראַטיע איז ניט דער אֵייציגער קלאַסס, וואָס די בורזשואַזיע האט אראפּגעוואָרפען, וואָס זיין עקזיסטענץ איז געווארען אונמעגליך און זעהר אונאַנגענעהם אין דער היינטיגער קאַפּיטאַליסטישער געזעלשאַפט.

דער מיטעלאַלטערישער בירגער-קלאַסס און דער קליינליכער בויער קלאַס זיינען געווען פריהער ווי די היינטיגע בורזשואַזיע. אין די לענדער, וואו אינדוסטריע און האַנדעל זיינען ווייניגער ענטוויקעלט, זשאַוועט נאָך דער קלאַסס ווי עס איז צוגלייך מיט דער גרויסבורזשואַזיע, וואָס האַלט זיך דאָרט אין ענטוויקלען. אין די לענדער, וואו עס האט זיך ענטוויקעלט די היינטיגע ציוויליזאַציאָן, האט זיך געבילדעט און עס בילדעט זיך שטענדיג פון דאָס ניי אַ נייע קליינבורזשואַזיע, אַלס אַ צוגאָב צו דער היינטיגע געזעלשאַפט, וואָס וויעגט זיך צווישען דעם פּראָלעטאַריאַט און דער בורזשואַזיע. אָבער די קאָנקורענץ שטופּט זיי אַראָפּ אָהן איין אויפהער אין די רייהען פון דעם פּראָלעטאַריאַט, און זיי זעהען, ווי מיט דער ענטוויקלונג פון גרויס-אינדוסטריע, דערנעהערט זיך דער מאָמענט, ווען זיי וועלען אינגאַנצען פער-ניכטעט ווערען, אַלס איין זעלבסשטענדיגע טייל פון דער היינ-טיגער געזעלשאַפט און זייער אָרט אין האַנדעל, אין מאַ-נופאַקטור, אין ערד אַרבייט וועלען פערנעהמען אויפזעהער אויף די אַרבייט און בעדיענער.

נאַטירליך, אַז אין פראַנקרייך - וואו די פּויערים זיינען מעהר ווי אַ העלפט פון דער גאַנצער בעפעלקערונג, האָבען די שרייבער,

וואָס האָבן אַרויסגעטראָטן צו פֿערמיידיגען דעם פּראָלעטאַריאַט געגען די בורזשואַזיע, געקריטיקירט דעם בורזשואַזען רעזשים נאָך אין קליינבירגערליכע און אין קליינפּויערישע מאָס. זיי האָבן זיך אָנגענומען פֿיר דעם אַרבייטער פֿון שטאַנדפּונקט פֿון דער קליינבורזשואַזיע. אַזוי האָט זיך געבילדעט דער קליינבירגערליכער סאָציאַליזמוס.

דיזער סאָציאַליזמוס האָט טיעפֿזיניג פֿונאַנדערגעגלידערט און האָט בולט אויסגעשיילט די היפּוכים פֿון די יעצטיגע פּראָדוקציאָנס בעציהונגען.

ער האָט אַראָפּגעריסען דעם שלייער פֿון די צבועישע צוגעפּאָרבענע בילדער, וואָס די עקאָנאָמיסטען שטעלען פֿאָר. די צושמעטערענדע ווירקונג פֿון דער מאַשינען-פּראָדוקציאָן און פֿון דער צוטיילונג פֿון דער אַרבייט, די קאָנצענטראַציאָן פֿון דעם קאַפּיטאַל און פֿון די ערד-אייגענטום, די איבער-פּראָדוקציאָן, קריזיסען, די נויטווענדיגקייט פֿון דעם אונטערגאַנג פֿון דער קליינבורזשואַזיע און פֿון די פּויערים, די אָרימקייט פֿון דעם פּראָלעטאַריאַט, די אונאָרדנונג וואָס הערשט אין דער פּראָדוקציאָן, די שרייאיגע אונגערעכטיגקייט אין דעם פֿונאַנדערטיילונג פֿון אַרבייטס פּראָדוקטען, דער שרעקליכער אויסראָטענדער קאַמפּף און האַנדעל, וועלכען עס פֿיהרען צווישען זיך די נאַציאָנען, די פֿערניכטונג פֿון די אַלטע מנהגים פֿון דעם אַלטען פֿאַמיליען-לעבען, פֿון די אַלטע נאַציאָנאַליטעטען — דאָס-אַלין איז אַזוי קלאָהר אַרויסגעוויזען געוואָרען דורך דעם קליינבירגערליכען סאָציאַליזמוס, אַז דאָס איז שוין אונמעגליך אָפּצולייקענען. אין זיין פּאָזיטיווער פּראָגראַם אָבער וויל דיעזער סאָציאַליזמוס ניט מעהר, ווי אויפֿשטעלען פֿון דאָס ניי די אַלטע מיטלען פֿון אויסאַרבייטונג און פֿון פֿערקעהר און צוזאַמען מיט דעם אויך אויפֿשטעלען די אַלטע אייגענטומס בעציהונגען און די אַלטע געזעלשאַפֿט, אָדער ער וויל ווידער מיט געוואַלט אַריינשטופּען די הייטיגע פּראָדוקציאָנסגעצייג אין די ראַמלען פֿון די אַלטע אייגענטומס-בעציהונגען, וואָס זיי האָבן צובראָכען און וועלכע זיי האָבן געמוזט צוברעכען. סיי אין דעם, סיי אין יענעם פֿאַל איז דיעזער סאָציאַליזמוס אין דער זעלבער צייט רעאַקציאָנער און אוטאָפּיש.

אָרגאַניזירען די מאַנופֿאַקטור אין צעכען און אַיינפֿיהרען אין פּאַטריאַרכאַלישע דאָרף-ווירטשאַפֿט — דאָס איז זיין לעצטער וואָרט.

אין איהר ווייטערדיגער ענטוויקלונג איז די ריכטונג אומגעענדערט געווארען אין איין שרעקעדיגען בורצענען.

ג) דער דייטשער אדער דער „אמתער" סאציאליזמוס.

די סאציאליסטישע און די קאמוניסטישע ליטעראטור פון פריינקרייך, וואס איז ענטשטאנען אונטער דעם דרוק פון דער הערשענדער בורזשואזיע, און האט פארגעשטעלט דעם קאמפף מיט דיזער הערשונג אין דער ליטעראטור, איז געווען איבערגעטראגען אין דייטשלאנד אין יענער צייט, ווען דיא בורזשואזיע האט נאך ערשט אנגעהויבען איהר קאמפף מיט דער זעלבסטהערשונג פון די פעאדאלען.

די דייטשע פילאסאפען, האלבע פילאסאפען און מענשען איבערפלעבליכע אין געזעלשאפטליכע פראגען האבען זיך מיט גרוים חשק ארויפגעווארפען אויף די ליטעראטור; זיי האבען מעהר ניט פערגעסען, אז צוזאמען מיט די ליטעראטור זיינען אין דייטשלאנד ניט דורכגעדרונגען פון פראנקרייך די פראנצויזישע תנאים פון לעבען.

אין די דייטשע בעדינגונגען האט די פראנצויזישע ליטעראטור פערלארען יעדען פראקטישען ווערטה און האט אנגענומען איין ריין ליטעראַרישען כאראקטער. זי האט אנגענומען איין כאראקטער פון גלאט פילאזאפירען, ניט בעגרינדענדיג זיך אויף וועלכע עס איז פאקטען, ווע׳גען דעם, אין וואס באשטייט די אמת׳ע נאטור פון דעם מענשען.

פיר די דייטשע פילאזאפען פון 18-טען יאהרהונדערט האבען די פאדערונגען פון די ערשטע פראנצויזישע רעוואלוציאן געהאט נור דעם זינן, וואס זיי זיינען געווען די פאדערונגען פון דעם „פראקטישען פערשטאנד" אין אלגעמיין און דער ווילען פון דער רעוואלוציאנערער פראנצויזישער בורזשואזיע האט אין זייערע אויגען אויסגעוויזען פאר געזעצען פון אלגעמיינעם ווילען, פון דעם ווילען, ווי ער דארף פארקומען, פון דעם אמת׳ען מענשליכען ווילען. די ארבייט פון די דייטשע שרייבער איז בעשטאנען דורכאוים אין איינשטימען די נייע פראנצויזישע גדאנקען מיט זייער אלטען פילאזאפישען געוויסען, אדער, בעסער, אין דעם מיטעל, ווי אנצונעהמען די פראנצויזישע גדאנקען, ניט בייטענדיג זייער פילאזאפישען שטאנדפונקט.

ראָם בעקענען זיך מיט די פֿראַנצויזישע אידעען אין פֿאָרגעקומען אויף דעם זעלבען אופן, אויף וועלכען מען ערלערענט איין אויסלענדישע שפּראַך דורך איין איבערזעץ.

עס איז בעוואוסט, אַז די מאַנאַכען פּלעגען אָנשרייבען אויף די האַנדשריפטען, וואָס פּלעגען ענטהאַלטען אין זיך די בעסטע ווערק פֿון די אַלטע געטצענדינערישע צייט, ניט געשטויגענע לעבענסגעשיכטען פֿון די קאַטוילישע היילינע. די דייטשע שרייבער האָבען געטהאָן פונקט פֿאַרקעהרט מיט דער פראַנצויזישער ליטעראַטור, וואָס איז געווען ווייט פֿון אַזאַ פֿילאָזאָפֿיע, וועלכע איז אָבגעטיילט פֿון איין רעעלען באָדען. הינטער דעם פֿראַנצויזישען אָריגינאַל פֿלעגען זיי שרייבען זייערע פֿילאָזאָפֿישע אונזיניגקייטען.

צום ביישפּיעל, הינטער די פֿראַנצויזישע קריטיק פֿון געלדשייכות'ען האָבען זיי געשריעבען וועגען „זעלבסט בעגרענעצען דעם מענשליכען וועזען", הינטער די פֿראַנצויזישע קריטיק פֿון דעם בירזשואַזען שטאַאַט—וועגען „די פֿערניכטונג פֿון די הערשונג פֿון דעם אַבסטראַקט-אַלגעמיינעם" א. ז. וו. די פֿערביטונג פֿון די פֿראַנצויזישע אויספֿאָרשונגען אויף אייגענע פֿילאָזאָפֿישע פלוידעריי האָבען זיי געגעבען איין נאָמען „די פֿילאָזאָפֿיע פֿון טהאַט", „אמת'ער סאָציאַליזמוס" „דייטשער סאָציאַליסטישע לעהרע", „פֿילאָזאָפֿישע בעגרינדונג פֿון סאָציאַליזמוס" א. ז. וו.

אָט אַזוי איז ביי די פֿראַנצויזישע סאָציאַליסטיש-קאָממוניסטישע ליטעראַטור אָפּגענומען געוואָרען איהר פֿרוכטבאַרקייט.

אַזוי ווי אין די הענד פון די דייטשען האָט זי אויפֿגעהערט צו זיין איין אויסדרוק פון קאַמפּף פֿון איין קלאַסס געגען דעם אנדערען, האָבען די דייטשען זיך געטראַכט, אַז זיי האָבען אָפּגעשאַפֿט די פראַנצויזישע איינזייטיגקייט, פֿערטיידיגענדיג אנשטאָט די אמת'ע בעדערפֿניסען—די בעדערפֿנים אין אמת, אַנשטאָט פראָלעטאַרישע אינטערעסען—די אינטערעסען פֿון יעדע מענשליכע בעשעפעניש, פֿון דעם מענשען אין ברייטען זינן פֿון דעם וואָרט, וואָס געהערט ניט צו קיין קלאַסס... און וואָס עקזיסטירט ניט אין דער ווירקליכקייט, נור אין דער פערוואָלקענטער וועלט פֿון זייערע פֿילאָזאָפֿישע פאַנטאַזיען. דיזער דייטשער סאָציאַליזמוס, וואָס האָט געקוקט אַזוי ערענסט און מיט אַזאַ עהרעפֿורכט אויף זיינע לעהרען און וואָס האָט פונאַנדערגעקלונגען וועגען זיי אויף אַלע וועגלעך און שטעגלאַך, האָט ביסלעכווייז אָנגעוואָרען זיין פעדאַנטישע אונשולדיגקייט.

דער קאַמפּף צווישען דער דייטשער און בעזונדערס דער פּריי-

סישער בורזשואַזיע מיט די פעאָדאַלען און מיט די קעניגליכע מאַכט, קורץ, די ליבעראַלע בעוועגונג האָט אָנגענומען איין ערענסטען כאַראַקטער.

דער „אמת׳ער" סאָציאַליזמוס האָט אויף אזא אופן געהאַט איין גוטע געלעגענהייט געגענשטעלען דער פּאָליטישער בעוועגונג די סאָציאַליסטישע פאָדערונגען, ארײנלייגען אין הרם דען ליבעראַליזמוס, די מלוכה פון פאָרשטעהער, די בורזשואַזע קאָנקורענץ, די בורזשואַזע פרייהייט פון דרוק, די בורזשואַזע רעכט, די בורזשואַזע פרייהייט און גלייכהייט און ערקלערען די פאָלקסמאַססען, אַז אין דער בורזשואַזער בעוועגונג וועט זי קיין זאך ניט געווינען, זי וועט ניכער אַלץ פערלירען. דער דייטשער סאָציאַליזמוס האָט גראדע פערגעסען וועגען דעם, אַז די פראנצויזישע קריטיק, וועמענס אונבעגאבטער אָפּקלאנג ער איז געווען, האָט דאָס אַלץ גערעדט וועגען דער היינטיגער בורזשואַזער געזעלשאַפט מיט די צוגעפּאַסטע צו איהר מאַטעריעלע תנאים פון לעבען און פּאָליטישע אָרדנונג, מיט איין וואָרט וועגען דעם אַלץ, וואָס אין דייטשלאַנד האָט מען נאָך געדאַרפט בעקעמפפען. די דייטשע זעלבסטהערשענדע רעגירונגען מיט די גאנצע סוויטע פון שוללעהרער, גוטסבעזיצער און ביוראָקראַטען האָבען זיך בענוצט מיט איהם, ווי מיט איין בעקוועמען מיטטעל אָפּצושרעקען די גרויזאַמע בורזשואַזיע, וואָס האָט געשטרעבט צום הערשאַפט.

ער איז געווען אַ פערצוקערטעד פערבייסען נאָך די ביטערע נאהייקעס און קוילען, מיט וועלכע די רעגירונגען פלעגען זיך צורעכטמאכען מיט די אויפשטאנדען פון די דייטשע ארבייטער.

אויב דער „אמת׳ער" דייטשער סאָציאַליזמוס איז אויף אַזאַ אופן געווען אַ געוועהר געגען די דייטשע בורזשואַזיע אין די הענד פון די רעגירונגען, איז ער אין דער זעלבער צייט געווען איין אונמיטעלבאַרער פערטיידיגער פון די רעאַקציאָנערע אינטערעסען, פון די אינטערעסען פון דעם דייטשען בירגער-קלאַסס אין דייטשלאַנד איז דער אמת׳ער געזעלשאַפטליבער פונדאַמענט פון דעם עקסיסטירענדען אָרדנונג געווען די קלייבירגערטום, וואָס איז נאָך געבליעבען פון 16-טען יאהרהונדערט, וועלכע שווימט נאָך יעצט אַלע ווײלע ווידער אַרויף אויבען אין די אָדער יענע פאָרם.

די פערבלייבונג פון קלייבירגערטום איז די זעלבע זאַך ווי די פערבלייבונג פון דעם הערשענדען אָרדנונג אין דייטשלאַנד.

די קלײנבירגער האָבען מורא געהאַט אַז די הערשונג פֿון דער בורזשואַזיע אין דעם האַנדעל און אין דער פּאָליטיק וועט אונפֿערמײדליך ברײנגען צו זײער אונטערגאַנג צוליעב די קאָנצענטרירונג פֿון קאַפּיטאַל פֿון אײן זײט און צוליעב די ענטשטעהונג פֿון אײן רעוואָלוציאָנערען פּראָלעטאַריאַט פֿון דער אנדערער זײט. זײ האָט זיך געדוכט, אַז דער „אמת'ער" סאָציאַליזמוס דער'הרג'עט צוויי פֿליעגען מיט אַ מאַהל. און דעריבער האָט זיך די ריכטונג פֿערשפּרײט ווי אײן מגפה. געוועבט פֿון פֿילאָזאָפֿישע שפּינוועבס, בעפּוצטע מיט בלומען פֿון שײנע פּלפּול'דיגע רעדעס, בעשפּריצט מיט טוי פֿון סאַנטימענטאַלע אײדעלקײט פון גײסט—אײן קלײד מיט אײן אויבערשטען בלאַסק, אין וועלכע די דײטשע סאָציאַליסטען האָבען אײנגעוויקעלט זײערע עטליכע פֿערגל'יווערטע „אײביגע וואַרהײטען"—האָט דאָס פֿערגרעסערט נאָך דעם אויסבריינגען פֿון זײערע סחורות בײ די קלײנבירגערליכע פּובליק.

פֿון דער אַנדערער זײט איז דער דײטשער סאָציאַליזמוס אַלץ מעהר דורכגעדרונגען געוואָרען מיט דעם געדאַנק, אַז זײן אַרבײט איז צו זײן אײן פֿערטײדיגער פֿון בירגערטום אין הויכע פֿראַזען.

ער האָט ערקלערט די דײטשע נאַציאָן פֿיר אײן נאָרמאַלע נאַציאָן, דעם דײטשען בירגער פֿיר אײן נאָרמאַלען מענשען. יעדער בירגערליכער נידעריגקײט האָט ער צוגעגעבען אײן פֿערשטעלטען, אײן העכערען, אײן סאָציאַליסטישען זינן, און די נידעריגקײט פֿלעגט דאַדורך בעקומען גאָר אײן אַנדערע ווערדע. ער האָט ענטוויקעלט זײן געדאַנק ביז סוף, אַרויסטרעטענדיג אָן קונצען געגען דער ריכטונג פֿון קאָממוניזמוס, וואָס וויל אַלץ ווילד פֿערניכטען און ערקלערענדיג זיך העכער פֿון אַלע פּאַרטײען און פֿון יעדער קלאַססענקאַמפּף. אחוץ אײניגע אויסנאַהמען געהערען כמעט אַלע ווערק, וואָס מען רופֿט זײ כלומרשט סאָציאַליסטישע און קאָממוניסטישע און וואָס ווערען געברויכט אין דײטשלאַנד, צו דעם סאָרט שמוציגע אָפּשוואַכענדע ליטעראַטור.

2 דער קאָנסערוואַטיווער אָדער דער בורזשואַזער סאָציאַליזמוס.

אַ געוויסע טייל פון דער בורזשואַזיע וואָלט געוואָלט מאַכען אַ סוף צו די סאָציאַלע צרות, כדי צו פערשטאַרקען די עקזיסטענץ פון דער בורזשואַזער געזעלשאַפט.

צו די טייל געהערען: עקאָנאָמיסטען, פילאַנטראָפען, הומאַנע, גוטהערציגע מענשען, מענשען, וואָס ווילען פערבעסערן די לאַגע פון דעם אַרבייטער-קלאַסס, כלל-טהוער, מיטגליעדער פון די געזעל-שאַפט געגען שכרות, און פערשיעדענע אַנדערע קלאָגעדיגע רעפאָר-מאַטאָרען. דער בורזשואַזער סאָציאַליזמוס איז אויך געווען פונאַנ-דערגעאַרבייט אין גאַנצע סיסטעמען.

מיר ווילען צום ביישפיעל אָנווייזען אויף פרודאָנס „די פילאָ-זאָפיע פון אָרימקייט". דער רעוואָלוציאָנערער שטורמווינד פון 1848-טען יאָהר האָט אַראָפּגעראַמט אָט די גאַנצע היבש געניצטע ריכטונג און האָט אָפּגעשלאָגען ביי איהרע פאָרשטייהער יעדען לוסט ווייטער פערנעהמען זיך מיט סאָציאַליזמוס.

די סאָציאַליסטישע בורזשוא ווילען איינהאַלטען די תנאים פון דער עקזיסטענץ פון דער היינטיגער געזעלשאַפט אָהן דעם קאַמפף און דעם געפאַהר' וואָס מוזען פאָרקומען אָט צוליעב די תנאים. זיי ווילען איינהאַלטען די עקסיסטירענדע געזעלשאַפט אַ חוץ איהרע רעוואָלוציאָנערע און צושטערענדע עלעמענטען. זיי ווילען האָבען די היינטיגע בורזשואַזיע אָהן דעם פראָלעטאַריאַט. די בורזשואַזיע, פער-שטייט זיך, האַלט די וועלט, אין וועלכע זי הערשט, פיר די בעס-טע וועלט. דער בורזשואַזער סאָציאַליזמוס אַרבייט אויס אָט די אָפּ-טימיסטישע פאָרשטעלונגען אין איין מעהר אָדער ווייניגער גענצליכע סיסטעם. דער בורזשואַזער סאָציאַליזמוס, צורופענדיג די פראָלעטאַ-ריער צו פערווירקליכען זיינע פלענער און אַריינטרעטען אין דיזע ערד וואָס פליעסט מיט מילך און מיט האָניג, פאָדערט דעם עיקר נור, אַז זיי זאָלען ווייטער לעבען אין דער יעצטיגער געזעלשאַפט, זיי זאָלען זיך נאָר אָפּזאָגען פון זייער פיינדליכע בעציהונג צו דיזער געזעלשאַפט.

די צווייטע פאָרם פון סאָציאַליזמוס, איין ווייניגער סיסטעמאַטישע, אָבער איין מעהר פראַקטישע, האָט געזועהן אָפּצואווענדען דעם אַרבייטער קלאַסס פון יעדער רעוואָלוציאָנערער בעוועגונג, בעווייזענדיג, אַז איהם קען ברייגגען נוצען ניט די אָדער יענע פאָ-

ליטישע איבערקעהרעניש, נור די אומבייטונג פון די מאטעריעלע בערינגונגען פון לעבען, פון דעם עקאנאמישען מצב. אָבער אונ־טער די אומבייטונג פון די מאטעריעלע תנאים פון לעבען פערשטייט גיט אַט דער סאָציאַליזמוס די פערניכטונג פון די בורזשואזע פראָ־דוקציאָנס־בעציהונגען, וואָס קען פערווירקליכט ווערען דורך איין רעוואָלוציאָן, נור איינציגע פערבעסערונגען אין דעם רעגירונגס־מעכאַ־ניזמוס, פערבעסערונגען, וועלכע ווערען געמאַכט אויף דעם באָדען פון היינטיגע פראָדוקטיווע בעציהונגען, און וועלכע בייטען אַלזאָ גאָר ניט אום די שייכות צווישען דעם קאַפּיטאַל און דער אַרבייט און אין בעסטען פאַל פערקלענערן זיי פיר די בורזשואזיע די הוצאות אויף איהר הערשאַפט און מאַכען איינפאַכער איהר מלוכהישע ווירטשאַפט.

דער בורזשואזער סאָציאַליזמוס שטעלט זיך אונז פאָר אין זיין גאַנצע שיינהייט בעזונדערס דאָרט, וואו ער ווערט מעהר ניט ווי אַ בלויסע קלינגענדע פראַזע.

פרייהייט פון האַנדעל!—אין די אינטערעסען פון אַרבייטער קלאַסס. פראָטעקציאָנע אָבצאָהלונגס פרייזען אויף סחורות[1]—אין די אינטערעסען פון אַרבייטער קלאַסס, אָט דאָס לעצטע איז דאָס איינציגע וואָרט פון בורזשואזען סאָציאַליזמוס, וואָס קלינגט ניט פאַלש.

דער בורזשואזער סאָציאַליזמוס ווערט געבראַכט צו דעם גע־דאַנק, אַז די בורזשואַ זיינען בורזשואַ... צוליעב די אינטערעסען פון אַרבייטער קלאַסס.

---

3) דער קריטיש—אוטאפיסטישער סאציאליזמוס און דער קאממוניזמוס.

מיר ריידען דאָ ניט וועגען די **ליטעראַטור, וועלכע האָט ביי** אַלע גרויסע רעוואָלוציעס אויסגעדריקט די פאָדערונגען **פון דעם** פראָלעטאַריאַט (די ווערק פון באַביאָף, למשל א. ז. וו.)

---

[1]) **הויכע** פאשלינעס אויף אויסלענדישע סחורות, כדי זיי זאלען ניט **קענען** קאנקורירען מיט די ארטיגע פראדוקטען. די קאפיטאליסטען בעקומען אויף אזא אופן מעהר פראפיט אויף דעם חשבון פון דער בעפעלקערונג. דער איבערזי־

די ערשטע פראבען, וואס דער פראלעטאריאט האט געמאכט, כדי גלייך צופרידען צו שטעלען זיינע קלאססען אינטערעסען, אין דער צייט פון אלגעמיינער אויפרעגונג, ווען עס איז געפאלען די הערשאפט פון די פריצים, האבען נויטווענדיג געמוזט באנקראטירען. זיי האבען באנקראטירט, ווייל דער פראלעטאריאט איז נאך ניט געווען אינגאנצען א׳ן אויסגעבילדעטער קלאסס, אגב דערפאר, וואס עס האבען געפעהלט די מאטעריעלע כחות אויף זיין בעפרייאונג, וועלכע ווערען אויסגעארבייט אין די בורזשואזע עפאכע. די רעוואלוציאנערע ליטעראטור, וואס איז נאכגעגאנגען נאך די ערשטע בעוועגונגען פון דעם פראלעטאריאט איז נאך איהר אינהאלט געוויס איין רעאקציאנערע. זי פרעדיגט אלע זאלען ווערען גוזרים און אז מען זאל איינשטעלען אלגעמיינע גלייכהייט אין איהר גרעבסטע פארם.

די סאציאליסטישע און קאממוניסטישע סיסטעמען פון סען סימאנען, פוריע, אווענען א. ז. וו. בעווייזען זיך אין דער התחלה פון דעם קאמפף צווישען דעם פלאלעטאריאט און דער בורזשואזיע וועגען וועלכע מיר האבען פריהער גערעדט (אין דעם קאפיטעל וועגען די „בורזשוא און פראלעטאריער”).

פאר די בעשעפער פון די סיסטעמען זיינען קלאהר, ווי דער געגענזאץ צווישען די קלאססען, אזוי אויך די ווירקונג פון די צושטערענדע עלעמענטען אין דער הערשענדער געזעלשאפט, זיי זעהען אבער ניט אין דעם פראלעטאריאט קיין היסטארישע זעלבסטשטהעטיגקייט, קיין פאליטישע בעוועגונג, וועלכע ער דארף דורכפיהרען. די ענטוויקלונג פון די קלאססען געגענזעצע געהט האנד ביי האנד מיט די ענטוויקלונג פון האנדעל און אינדוסטריע. דעריבער געפינען זיי צו וויניג כוחות אויף צו בעפרייען דעם פראלעטאריאט. זיי סטארעווען זיך צו בעשאפען איין געזעלשאפטליכע לעהרע און ענדעקען די סאציאלע געזעצען, כדי צו בעשאפען די בעדינגונגען.

דעם ארט פון טהעטיגקייט פון דעם כלל דארף פערנעהמען זייער איינענע געניאלע טהעטיגקייט, דעם ארט פון היסטארישע סבות—פאנטאסטישע בעדינגונגען, דעם ארט פון בישלעבווייזיגע ארגאניזירונג פון דעם פראלעטאריאט אין איין קלאסס—איין ארגאניזאציאן פון דער גאנצער געזעלשאפט, וואס זיי האבען אליין אויסגעקלעהרט. די וויטערדיגע וועלטליכע געשיכטע בעשטעהט פיר זיי

מעהר ניט אין פּרעדיגען און פּראַקטיש צו פֿערווירקליכען זייערע פּלענער וועגען די געזעלשאַפֿטליכע אָרדנונג.

טאַקי, ווי איז קלאָר, אַז אין זייערע פּלענער פֿערטיידיגען זיי די אינטערעסען פֿון דעם אַרבייטער קלאַסס, אַלס אַזאַ, וואָס ליידעט מעהר פֿון אַלעמען. דער פּראָלעטאַריאַט עקזיסטירט פֿאַר זיי מעהר ניט פֿון דעם קוק, אַלס איין מעהר ליידענדער, דאָס וואָס דער קלאַססען-קאַמפּף האָט זיך נאָך דאַן ערשט אָנגעהויבען און איז געווען שוואַך ענטוויקעלט, אויך זייער אייגענע לאַגע אין דער געזעלשאַפֿט בריינגען צו דערצו, אַז זיי רעכענען זיך העכער פֿון די קלאַססען-געגענזעצע. זיי ווילען פֿערבעסערען דעם לעבען פֿון אַלע מיטגליעדער פֿון דער געזעלשאַפֿט, אפילו פֿון די, וואָס לעבען אין גרייסען וואוילטאָג, דעריבער ווענדען זיי זיך צו דער גאַנצער געזעלשאַפֿט אָהן איין אונטערשיעד, זאָגאַר איבערהויפּט צו דעם הערשענדען קלאַסס. נאָך זייער מיינונג, דאַרף מען נור פֿערשטעהן זייערע סיסטעמען און דאַן מוז מען שוין מודה זיין, אַז דאָס איז דער בעסטער פּלאַן ווי איינצופֿיהרען די בעסטע עפֿענטליכע אָרדנונג. דעריבער שטויסען זיי אָפּ יעדע פּאָליטישע טהעטיגקייט, אפשיטא שוין רעוואָלוציאָנערע, זיי ווילען דערגרייכען זייער ציעל מיט גוטען און פּראָבירען זיך מיט קליינע עקספּערימענטען, וואָס בריינגען ניט קיינע נוטצען, מיט דעם אייגענעם ביישפּיעל צו מאַכען איין וועג צום פֿערווירקליכען דעם היינטיגען געזעלשאַפֿטליכען בריה-החדשה.

זייערע פֿאַנטאַסטישע בעשרייבונגען פֿון דער געזעלשאַפֿטליכער צוקונפֿט ווערט אַרויסגערופֿען דאַן, ווען דער פּראָלעטאַריאַט טהוט זיך אַ ריס מיט אַ מאָהל גרינדליך איבערצובייטען די געזעלשאַפֿטליכע אָרדנונג, ווען ער מאַכט איין אָנגרייפֿונג, צו וועלכען עס טרייבט איהם דער געפֿיהל. ווען דער פּראָלעטאַריאַט איז נאָך שטאַרק ניט ענטוויקעלט, דאַן טראָגט זיין פֿאָרשטעלונג וועגען זיין לאַגע איין פֿאַנטאַסטישען כאַראַקטער.

אין די סאָציאַליסטישע און קאָממוניסטישע ווערק זיינען אָבער אויך דאָ קריטישע געדאַנקען. זיי קוקען איבער אַלס אויף וואָס עס שטיצט זיך די עקזיסטירענדע געזעלשאַפֿטליכע אָרדנונג. אין דעם זינן האָבען זיי געגעבען זעהר איין קאָסטבאַרען מאַטעריאַל צו ענטוויקלען די אַרבייטער. זייערע אייגענע פּראָעקטען, די פּרינציפּען, וואָס זיי ווילען פֿעסטשטעלען פֿיר דעם צוקונפֿטשטאַאַט, ווי למשל די פֿערניכטונג פֿון געגענזאַץ צווישען דאָרף און שטאָדט, די פֿערניכטונג פֿון דער פֿאַמיליע, פֿון פּריוואַטרייכטהום, פֿון געדונגענע

אַרבייטער, די פרעדיגונג פֿון געזעלשאַפֿטליכען פֿריעדען, דאָס אָיינפֿיהרען אנשטאט דער מלוכה איין פשוטע אַיינאָרדנונג און רעגי-רונג איבער די פּראָדוקציאָן—די פרינציפּען וועלען מעהר ניט סוף כל סוף פֿערניכטען די קלאַססענגעגענזעצע, וועלכע האָבען זיך נאָך ערשט דאַן אָנגעהויבען צו ענטוויקלען און זיינען נאָך געוועזען בע-קאַנט אין זייער אָנפאַנגס פֿאָרם, זיינען געוועזען ניט קלאָר און אונ-בעשטימט. דעריבער טראָגען די פרינציפּען גופֿא איין ריין אוטאָ-פּיסטישען כאַראַקטער.

די ווערדע פֿון דעם קריטיש-אוטאָפּיסטישען סאָציאַליזמוס און פֿון דעם קאָממוניזמוס ווערט וואָס ווייניגער, וואָס מעהר עס ענט-וויקעלט זיך היסטאָריש די געזעלשאַפֿט. וואס מעהר עס ענטוויקעלט זיך און ווערט מעהר בעשטימט דער קלאַססען-קאַמפּף, אַלץ ווייני-גער פּראַקטישען זינן בעקומט אָט די שטרעבונג פֿון די אוטאָפּיסטען זיך שטעלען העכער פֿון דעם קלאַססען קאַמפּף. אין טעאָרעטישען הינזיכט האָט ער נאָך ווייניגער מיט וואָס זיך צו פֿערענטפערן. די גרינדער פֿון דיזע טעאָריען, פֿון דיזע סיסטעמען זיינען געוועזען גרוי-סע רעוואָלוציאָנערען, זייערע תלמידים בילדען אבער גאַנץ רעאַקציאָנערע סעקטען. זיי האַלטען זיך פֿעסט ביי די געדאַנקען פֿון זייערע לעהרער און מאַכען זיך ניט וויסען פֿון דעם ווייטערדי-גען ענטוויקלונגס-גאַנג פֿון דעם פּראָלעטאַריאַט. זיי ווילען מאַכען ניט קענטיג דעם קלאַססען קאַמפּף און אָפּשאַפֿען די פֿיינדשאַפֿט צווישען די קלאַססען. זיי ווילען נאָך אַלץ פֿערווירקליכען זייערע הלומות דורך גרינדען פּאַלאַנסטערען, איינפֿיהרען קאָממוניסטישע קאָלאָניען א. ז. וו. כדי אויפצובויען די אַלע לופֿטשלעסער, דאַרפֿען זיי זיך ווענדען צו די מענשענליעבע פֿון די בורזשואַזע הערצער און בייטלעך. ביסלעכוויז געהען זיי אַריבער צו די רעאַקציאָנערע און קאָנסערוואַטיווע סאָציאַליסטען, וועגען וועלכע מיר האָבען פֿריהער גערעדט. זיי טרעטען אַרויס מיט עקשנות געגען יעדע אַרבייטער בעוועגונג, וואָס טראָגט איין פּאָליטישען כאַראַקטער. זיי מיינען, אַז דאָס קומט אַרויס מעהר ניט צולעב דעם, וואָס מען גלייבט ניט אין זייער נייעם גן-עדן.

אָוועען טרעט אַרויס געגען די טשאַרטיסטען אין ענגלאַנד, פוריע—געגען די וואַהל- רעפֿאָרמען אין פֿראַנקרייך.

צווישען די פּאָליאַקען שטיצען אונטער די קאָממוניסטען די

פּאַרטיי וואָס שטעלט זיך פֿיר איין ציעל די רעוואָלוציאָן און די פערניכטונג פֿון ערד אייגענטום, אַלס ניטיגע בעדינגונגען פֿיר די נאַציאָנאַלע בעפֿרייאונג. דאָס איז די זעלבע פּאַרטיי וואָס האָט בעשאַפֿען דעם קראַקאָווער בונט פֿון 1846 יאָהר,

אין דייטשלאַנד קעמפּפֿען די קאָמוניסטען צוזאַמען מיט די בורזשואַזיע אין דעם פאַל, ווען די לעצטע זיינען רעוואָלוציאָנער, געגען די זעלבסטהערשונג, געגען די פּריצישע אייגענטום אויף ערד און דעם קליינבירגערטום.

זי הערט ניט אויף אָבער אויף איין מאָמענט אויסצואַרבייטען ביי די אַרבייטער דעם פֿערשטאַנד פֿון דעם טיעפֿען אָבגרונד, וואָס ליעגט צווישען דער בורזשואַזיע און דעם פּראָלעטאַריאַט. און ווי נאָר די בורזשואַזיע וועט פֿערנעהמען איין הערשענדע לאַגע וועט דער פּראָלעטאַריאַט געגען איהר אַנווענדען איהר אייגענעם געוועהר, אַט די זעלבע עפֿענטליך פּאָליטישע בעדינגונגען, וועלכע זי וועט איינשטעלען ביי איהר הערשונג. נאָך דעם פֿאַלען פֿון די רעאַקציאָנערען קלאַססען אין דייטשלאַנד וועט ער גלייך אָנהויבען אַ קאַמפּף מיט דער בורזשואַזיע. די קאָמוניסטען ווענדען איבערהויפּט אָן זייער אויפֿמערקזאַמקייט אויף דייטשלאַנד, ווייל זי געפֿינט זיך ערב די רעוואָלוציאָן— דאָרטען וועט די איבערקעהרעניש פֿאָרקומען ביי איין העכער ענטוויקעלטען צושטאַנד פֿון דער אייראָפּייאישער ציוויליזאַציאָן בכלל און ביי מעהר ענטוויקעלטען פּראָלעטאַריאַט, ווי אין ענגלאַנד אין 17-טען יאָרהונדערט און אין פֿראַנקרייך אין 18-טען. די דייטשע רעוואָלוציאָן קען בכן זיין גלייך צוטרעט צו דער פּראָלעטאַרישער רעוואָליציאָן.

מיט איין וואָרט, די קאָמוניסטען האַלטען אומעטום אונטער יעדע רעוואָלוציאָנערע בעוועגונג געגען די עקסיסטירענדע געזעלשאַפֿטליכע און פּאָליטישע אָרדנונג. אין אַלע בעוועגונגען געגען דעם עקזיסטירענדען געזעלשאַפֿטליכען און פּאָליטישען אָרדנונג שטעלען קאָמוניסטען פֿאָרויס די פֿראַגע וועגען אייגענטום, אויף וועלכע מדרגה פֿון ענטוויקלונג זי זאָל ניט זיין.

ענדליך, אַרבייטען די קאָמוניסטען אומעטום איבער די פֿעראייניגונג און די איינשטימונג פֿון אַלע אַרבייטער-פּאַרטייען אין אַלע לענדער די קאָמוניסטען רעכענען פֿיר אַ שאַנדע צו בעהאַלטען זייערע מיינונגען און שטרעבונגען. זיי זאָגען אַרויס אָפֿען, אַז זייער

ציעל קען דערגרייכט ווערען נור מיט אַגעוואַלטיגע איבערקעהרעניש פֿון די גאַנצע געזעלשאַפֿטליכע אָרדנונג. זאָלען די הערשענדע קלאַס-סען ציטערען פֿאַר די קאָממוניסטישע רעוואָלוציאָן. די פּראָלעטאַר-יער קענען קיין זאַך נים פֿערלירען אין זייער קאַמפּף, חוץ זייערע קייטען, געווינען קענען זיי אָבער די גאַנצע וועלט.

עס זיינען ארויס פאלגענדע אויסגאבען

ק. קויטסקי. די אינטערעסען פון די היינטיגע קלאססען.
פרייז 7 ק.

ד. ווידעל. דער נארמאלער ארבייטס-טאג. „ 5 ק.

ק. מארקס און **פר. ענגעלס.** דער קאממוניסטישער מאניפעסט. „ 6 ק.

עס וועלען אין גיכען ערשיינען:

ק. מארקס. לוינארבייט און קאפיטאל.

א. מירבא. זשאן און מאדעלענא. א דראמע פון ארבייטער לעבען. אין 5 אקטען.

ק. קויטסקי. די סאציאלע רעפארמען און די סאציאלע רעוואלוציאן.

ק. קויטסקי. אויף מארגען נאך דער סאציאלער רעוואלוציאן.

לאבריאלא. בליק איבער די מאטעריאליסטישע אויפפאסונג פון דער געשיכטע.

מיט פֿאדערונגען זיך ווענדען :

Г. ХАИМУ МЕРКИНУ.

Вильна, Садовая ул. д. № 7 кв. 16.